

מעמד לכבודה של התורה
בבולר הוראה של מרן הגאב"ד שליט"א

העדה החרדית

בטאון העדה החרדית

המחיר 6 ש"ח

פרשת עקב, מנחם אב תשס"ט

בס"ד, גליון 1499

עצרת מחאת השבת ב"כנר השבת"

ישא את משא המחאה: הרב הגאון רבי שלמה יהודה הירש שליט"א
מו"צ דעדתינו ורב ועד השחיטה וראה"כ ייט"ל דסאטמאר
בהופעת כ"ק האדמו"רי"ם ממשכנות הרועים וקהל חסידי ירושלים שליט"א

- עמ' ד' -

עינויי המעצר של אסירי השבת = עדותו של אחד האסירים =

- עמ' ה' -

כתב אישום עויין נגד קרבן הציבור האם המסורה תחי'

הפרקליטות והמשטרה יחד עם רשויות הרווחה והרפואה חברו יחד עם התקשורת החילונית להשחיר את פני הציבור החרדי כולו
- עלילת הדם תשס"ט -

בעקבות סערת השערות הרפואיות
לשמור על החולים!

סיפור דומה של נסיון 'עלילת דם' על אם מסורה,
במלווה במסכת תלאות ורשלנות רפואית

- עמ' ה' -

לרגל גליץ "העדה" ה"אלף וחסמש מאות"

מערכות ישראל למען חומר קריאה בשרה

= מאורי הגולה מייסדים חברות "מחזיקי הדת" וגליץ "מחזיקי הדת" =

- עמ' יד' -

מעמד לנבודה של תורה בבולל לחוראה של נ"ק מרן הגאב"ד שליט"א

מעמד רב רושם התיקים בכלל החוראה שבידו וברשותו של כ"ק

מרן הגאב"ד שליט"א, בו חוסים קרוב לחמשים אברכים מבני ציון היקרים המסולאים בפז תלמידי חכמים חשובים שליט"א, להגל שמחת לבם בברכם על המגומר בסדרי לימודי ההוראה ע"פ הכוונתו והדרכתו הפרטית של רבם ומאורם מרן הגאב"ד שליט"א וע"פ דרכי ההוראה שזוכים לקנות ולשאוב מבארו בצל קורתו הטהורה.

מבחר אברכי הכולל עמדו על כור המבחן בכל חלק יו"ד מהחל ועד כלה, זאת ע"פ דרישתו של מרן שליט"א להבחן על כל הקי"א סימנים כולם, כפי שנהוג היה אצל גדולי הדורות בימי קדם מאז ומתמיד, ואכן ביגיעה עצומה רכשו יושבי אהל את משנתם, כאשר מרן שליט"א מנהיג הכולל מורה את נתיבותם שאין לראות ח"ו את לימודי הכולל כמו הספק במקום עבודה להבדיל, כי אם לשקוע בענייני הלימוד ראשם ורובם וכל כולם, ולהיות שקועים באהלה של הלכה בכל הרמ"ח והשס"ה כדת של תורה.

לאור כך, בנוסף לכולל של מרן שליט"א בשעות אחה"צ, נוסד גם כולל בשעות אחה"צ "בית יוסף יצחק" בבית מדרשו של מרן שליט"א, ע"ש הרה"ח ר' יוסף יצחק רוטנברג זצ"ל מאנטוורפן, ואכן ביום היא"צ שלו התקיים כינוס מיוחד לכלל לומדי הכוללים לכבוד האברכים הת"ח שנבחנו על כל יו"ד, והתקיימה סעודת מצוה באור לכ"ד

תמוז באולמי מחנוב קא בירושלים עיה"ק, בהשתתפות הוראים האברכים החשובים

שליט"א, והבוחנים מורי ההוראה דעתנינו הגאון ר' שמעון יצחק שלזינגר שליט"א והגאון ר' אהרן בראנסדורפר שליט"א.

ראשונה נשא מרן הגאב"ד שליט"א נאום נרחב בענייני לימוד התורה וקנינה, כאשר היה מחזה הוד מיוחד בהדרכתו המכוונת לפרטי פרטים של מרן שליט"א לתלמידיו שומעי לקחו.

ראש הכולל הרה"ג ר' אהרן יהושע וייס שליט"א התכעב בדברים על דרכו המיוחד של מרן שליט"א בניהול הכולל והדרכת לומדי ההוראה, לאחמ"כ נאם הבוחן הגאון ר' שמעון יצחק שלזינגר שליט"א מו"צ, שהפליא את ידיעת הנבחנים באמרו שכל יו"ד כמנחם אצלם בקופסא, שנכח בזה לאחר שנשאורונתנו בכל ענייני מליחה ותערובות באריכות ובשאלות קשות ומורכבות.

כן נאם הגה"צ ר' משה טייטלבוים שליט"א רב דחסידי סאטמאר בירושלים עיה"ק ומרבני הכולל, שהזכיר בין השאר כי הכולל של מרן שליט"א כבר קיים שש שנים ושנת השביעית קודש בקצירת פרי העמל והיגיעה ברנה.

מנחה המסיבה הר"ר יואל סעמליועס שליט"א מחשובי לומדי הכולל הוסיף נופך בין גברא לגברא, והביע את ההתרגשות המיוחדת, כאשר רושם רב ומיוחד נשאר ממעמד מיוחד זה, שזכרו נחרת בלב כל המשתתפים ברגשי כבוד התורה ולומדיה.

אלפי ישראל בעצרת תשעה באב בככר זופניק

– התרעה ישירה מהעיר בארדיטשוב למען הצלת בית החיים הק' –

לפעול למען הצניעות וטהרת שכונותינו.

דברי התעוררות השמיע הרב הגאון רבי עמרם אופמאן שליט"א רב ומו"צ דעתנינו ומראשי הועדות למען השבת והצניעות שע"י העדה החרדית, שהתריע על הפריצות הנוראה שנושבת ברחוב במיוחד בפירצת הבגדים הצמודים והצריים שמגיפה זו חדרה בעווה"ר לבתים ולמשפחות הטובות ביותר, עד כדי כך שכבר א"א למצוא בחניות בגד הולם, והגויים הטמאים מייצרי הבגדים שולחים למכור לבנות ישראל הכשרות אך ורק בגדים צמודים שאסורים ע"פ הלכה ממש, והביא ל' היעבץ כי כשקורים צרות ללא הסבר אנושי, הסיבה היא כי גם החטאים נעשים ללא הסבר אנושי. כן התעכב על הצרה של קוי הנייעס ה'חרדיים' השונים שמזיקים לרוחניותם של בחורים ואברכים בצורה קשה וחייב כל הורה לדאוג על צאצאיו שיתנזרו ממשחיתים כאלו ודומיהם.

הרב הגאון רבי יצחק רוזנבלאט שליט"א רב ומו"צ דעתנינו ומרבני ועד העירובין דעתנינו, נשא דברים על מצב החינוך והסכנות המאיימות עליו מגזירות תכניות הליבה הידועות לשמצה, והביא דברי המדרש איכה נטורי קרתא אלו תשב"ר, ואכן בני ירושלים בדורות האחרונים מקריבים חלבם ודמם למען טהרת החינוך והדור הבא במס"ע ממש, לעומת הנהנים מקופות השלטון שמוסרים את מפתחות חינוך התשב"ר למפריהם, ועלינו להתפלל שיסורו הגזירות מעל החינוך הטהור, ושנוכל להתחזק באמונה ובטחון בצרות הכלל והפרא, ומטי משמיה הגרי"מ שכטער שליט"א כי ימי הגלות הם שבונים את בית המקדש, ובבית שני די היה בשבעים שנה, אך הבית השלישי יהיה עליון ולכן הוא נבנה בכ"כ הרבה זמן להפיק נהורא מגו חשוכא ונזכה לראותו כב"א.

לאחמ"כ דיבר הרה"ח ר' אייזיק וייס שליט"א מחשובי עסקני עדתנינו, שהתריע עוד על מצב החינוך ומערכותיה, וגילה כי מחוסר האמצעים נאלצו להפסיק במערכה כשאין אפשרות אפי' להוציא מודעות, וע"כ הורו הביד"צ שליט"א שכ"א ישתתף בהוצאות וישא בעול להמשך המערכה נוכח הסכנה הנוראה, וציטט בשם רביה"ק מסאטמאר זי"ע שהכריז כי "ברור כשמש שלולא המדינה כבר היינו מזמן נגאלים", ולמרבח החרפה דווקא בידיהם של אותם רשעים מפקידים מנהלים חרדיים את עתיד חינוך התשב"ר, והתריע על פירצות הסרטים אפילו הכשרים כאילו וכו' שרבים חללים הפילו, וכל פירצה שאינה מן הגדולים אינה פירצה, וה' יגדור פירצותינו.

לאחר הנאומים נאמר ע"י הציבור מזמור לאסף, ולחמ"כ נאמר הקדיש לע"נ אלו שלא זכו לבוא לקבר ישראל בכבוד, והקהל הגדול התפזר ברגשי גיון וקניה על חורבן ירושלים, ויה"ר שכל המתאבל עליה יזכו לראות מהרה בשמחתה.

על חורבן בית המקדש כי הורס וכי הודש, ספדו גם השנה מספד חדש, כאשר כמדי שנה בשנה התאספו בליל תשעה באב המוני בית ישראל לעצרת ההמונית הנערכת מדי שנה ע"י "הועדה הציבורית להגנת כבוד האדם" שע"י עסקני העדה החרדית בירושלים עיה"ק, שמילאו את ככר זופניק שליד בניי העדה החרדית, לספור ולקונן על חורבן הבית ועל צרות ישראל בכלל ובפרט, ועל חילול שם שמים בעולם כולו.

פתח את העצרת המנחה הרה"ח ר' צבי ראובן דוידוביץ שליט"א מחשובי עסקני עדתנינו, בהביעו את מצבנו הנורא בגלות המר שאין לך יום שאין קללתה מרובה מחברתה, החל מהגזירות הקשות בענייני כבוד החיים והמתים, בניתוחי מתים וחוקי הרצח, ובמיוחד לנוכח ניסויים רפואיים בחולים ועל "עלילת הדם" שרקחו לאחרונה רופאי הדסה יחד עם הסוציאליים הפרקליטות והמשטרה.

כן העלה את מצב השבת המושפלת בעיר הקודש בעווה"ה, כאשר עוד לא היה בהיסטוריה שלפניו רש"ע שפתח מוקד פומבי לחילולי שבת בפרהסיא, ומפרסם על כך בכל העיתונים למשוך אלפי מחללי שביעי לתוככי עיה"ק.

כן הזכיר את הטרגדיות הקשות שאירעו במהלך השנה האחרונה, הטרגדיה הנוראה של רציחת הק' הי"ד במומביי, שנת הבצורת והמצב הקשה בכלכלה כאשר מאות נגידים תומכי תורה נפלו קשות ומוסדות התורה שרויים בלחץ ודוחק.

כן העלה את סכנת ההשתלטות הכפרנית באיום לחלל את קדושת אתרא קדישא מירון, ועל התאונה המחרידה שאירעה ל"ג בעומר וקיפחה נפשות יקרות, ולמחרת חשך מאורינו בהסתלקותו של מרן הגר"מ בראנסדורפר זצוק"ל חבר הביד"צ בעל קנה ברם ורב דתולדות אברהם יצחק.

במהלך העצרת הגיע טלפון בשידור חי מאת הרב יעקב יוסף ווירצבערגר שליט"א שהתקשר מבארדיטשוב לעורר את הקהל להתפלל ולפעול נגד סכנת בית החיים הק' בו טמונים גדולי עולם דייני העיר וצדיקי גזע בית טשערנאביל ועוד, והציבור מתבקש לשלוח מחאותיהם לקונסול המקומי ולכל בעלי השפעה.

כאן נשא דברי קינה המגיד מישרים הרב הגאון ר' אריה שכטר שליט"א, שהחל על המרידה הצינית המתמשכת זה כבר מאה שנה ומאז שהשתלטו בארה"ק, ובראותם את החינוך הקלוקל והנורא שלהם, מנסים כל העת לחפות ע"ז ברדיפת החרדים מתוך קנאה לחינוך התורני הנפלא.

כן סיפר על המערכות הכבירות של גדולי ירושלים נגד ניתוחי מתים, ובמיוחד על פרשת 'מועדון המריבה', כאשר 3 חדשים ברציפות, מדי יום ביומו, יצאו זקני ירושלים זצוק"ל וצעקו פריצות במס"ע עד שנכנעו, ומהם עלינו ללמוד

חורבן העובת בירושלים

לראשונה בתולדות עיר הקודש
שתגירח הצינית מתח נמקד ענק שבהח לחילל
שב"ק ברחסיא, לשדד מחלי שבת עכל רחבי
ארח"ק לעולת ירחסיא לחלל לבחנות
ולחלל שי"ע בפרסמה בעיתונות על:
"למעלה מ-1400
מקומות חניה!
חמאסשרים בילוי שקס ונוח לסבקים
ומבליים בסרכז העיר ובמיר העתיקה".

חובת השעה!
"כל שומר שבת מחוייב לעמוד על המשמר לשמור את
שמירת השבת לתבוע את כבודה ולקנא על עלבונה!"
מחירי רפי ברחסיא

העדה

בטאון העדה החרדית

ועד העיר לקהלת האשכנזים מר"ח עיה"ק ירושלים ת"ו

זמנים לערב שב"ק עקב תשס"ט עלות השחר: 4.13 נץ החמה: 5.54 סו"ן קר"ש מז"א: 8.28 סו"ן קר"ש גר"א: 9.19 סו"ן תפלה גר"א: 10.27 חצות: 12.44 מנחה גדולה: 1.17 מנחה קטנה: 4.44 שקיעה: 7.35	ערש"ק הדה"נ: 6.55 *** מוצ"ש: 8.11 ר"ת: 8.46
--	---

כתובת המערכת:

רח' מאה שערים 71 (משרד איחוד הישיבות)

ת.ד. 5804 ירושלים

טל. 02-5829567 (לענין דחוף בלבד 05731-99222)

פקס. 1532-9998499 (תא-קולי. לא מודל)

טלפון לקבלת מודעות 02-5829567

מודעות מתקבלות עד יום ד' שעה 11.00 לפנה"צ

שעות קבלת קהל במשרדנו רח' מאה שערים 71, בין השעות 9.00 – 10.00 בערב בקשר לתשלומי מנויים והו"ק נא להתקשר בין השעות 9.00 – 10.00 בערב בטל: 02-5829567 מנויים בירושלים שלא קבלו "העדה" עד יום ששי בצהריים, יתקשרו למס' 05731-86051

הערות והארות לגליון "העדה" מתקבלות אך ורק בכתב לפקס: 1532-9998499

אתה גליץ "העדה" ה"אלף וחמש מאות"

- א -

ש ה ח י י נ ו ! והגיענו לזמן הזה

(הרהורי לב לקראת גליון 'העדה' ה: 1499)

רוחות כפירה ואפיקורסות כציונות, ממלאים נחלתנו השכם והערב, אין יותר טוב, מהצצה ב'העדה' לראות את דברי גדולי ישראל, הגדולים מאיתנו ברוח ודעת, יבוארו המה בגאון ועוז מעל הביטאון, וילמדו בני יהודה קשת להורות.

מטרת 'העדה' גם בקום ועשה.

בטאון העדה כשלעצמו כבר נוסד ע"י רבותינו מצוקי ארץ זי"ע, אך לא רק עבור העמידה על המשמר מפני מלחמות ד' בעמלק מדור דור. אמנם זה עיקרו, אך יש בו ה'פן' הנוסף, עמידה על המשמר ב'עשה טוב' - להוות חומר קריאה טהור ומנופה לצעירי הצאן ומבוגרים, במאמרים שונים ומגוונים, כשעל רוח הדברים ופניני המאמרים חופים יראת שמים ורוח ד' ברמה. לא תמונות שוא - להבדיל אלפי רבבות הבדלות - של ממשלת הציונות וגורריו, לא נחלת פוליטיקה מסואבת, כי אם את אשר יאהב ד' לחנך בו בנינו בדרך המלך, במעט ואם הרבה.

לא פלא אם כן, שבט הביקורת אותם עוברים סופרי 'העדה' ומאמריהם. לא פלא גם הערות החוזרות מפי העורכים והגלויים. יען וביען לא מדובר כאן בעוד עיתון, אין כאן 'סחר עיתונאות זולה'. לא מדובר כאן בעיתון המופיע עקב התאריך שחל בו, כי אם האמור בתוקף משנה, זו היא הסיבה להופעתו לאור עולם מידי שבוע בשבוע, חוק ולא יעבור.

בביטאון 'העדה' משיטים מאות דברים והרבה מאמרים, עד שלא עלו, והנה כבר ירדו. המגמה העליונה, הלא היא מטרת רבותינו נבג"מ, ולהבליט "א שליט"א, הם נר לנגד העורכים. חומר נקי כסולת, השקפה טהורה, מאמרי הוד על חיי מוסר ודרך ד', אמונה ובטחון, וזכרון להולכים, ללמד ולהתלמד בחינת 'צאי לך בעקבי הצאן', תוך השמטת כל שאר המרעין בישין הממלאים לדאבונו העיתונות החרדית כהיום, לדאבון לב כל חרד צאצאיו ונפשו הוא !

בטאון העדה - על חומתיך ירושלים...

ככל שיתרבו יראי ד' וחושבי שמו לפעול ולהפעיל למען הגדלת שמו יתברך, ושם צדיקיו עיני העדה שליט"א, ככל שיתרבו מעגל משפחות קוראי 'העדה', כך יתן הדבר ויוסיף אומץ כח למנהליו ועורכיו המסורים, להמשיך במשמרת הקודש ביתר שאת ויתר עז, על חומותיך ירושלים. מנוי על ביטאון 'העדה', איננו בגדר מותרות, כי אם כשאר דברים הכרחיים לעבודת הבורא, ללא כל צל של ספק !

מי שלא טרח בערב שבת לספק למשפחתו ונחלתו הוא חומר קריאה כשרה כביטאון 'העדה', מה יאכל בשבת, כשיראה צאצאיו רועים בשדות זרים? מה יעשה הבן כאשר הללו - שגם שדופות שמותם אין ברצונו להזכיר - מחולקים חינם למחצה לשליש ולרביע, ואילו האב היה רואה מראש, היה חותם על הוראה קבועה למעגל משפחת מנויי העדה, והיה זוכה לקרן בעולם הזה, ופירותיהם, פרי הילולי קודש, לעולם הבא, כאשר יודע ועד כי משפחתו יוצ"ח מחונכים בדרך המלך !

בד בבד שומה עלינו להעריך נכונה, את עבודתם המסורה של עורכי בטאון 'העדה', עבודתם הרי היא עבודתנו אנו, שהיה לנו לעשות במסירות בקום ועשה, מחובתינו לעתידנו ועתיד נפש צאצאנו, ואלא שנאמנים המה שלוחנו כשליחי קודש, מאריהו דארעא קדישא נבג"מ, ויבחיט"א ממשיכי דרכם, ה"ה הוד כ"ק רבינו הגדול מרן הגאב"ד שליט"א, ובית דין הגדול שבירושלים שליט"א. אולם בכאן לא די שנסתפק ב"שליחו של אדם כמותו", כי אם נעמוד בעוז לעזרתם, ברצון בממון ועשיה מבורכת, לפעול ולהפעיל למען הגדלת כבוד ביטאון העדה, ונושאי דגלה - צבא ד' - העדה החרדית.

החלש יאמר גיבור אני, ולעומתו ברוך יאמרו.

קול ד' בכח!

והקול קול יעקב, יוצאת בזה ומופנית לבעלי עט סופר מהיר, ואשר נתן להם א' לשון לימודים, אשר חננס ד' בידי סופר, הבו גודל למקדשי ד'! הושיטו יד למלאכה, לא למטרות צדדיות, כי אם לשמה, לשם ד', כולנו שכם אחד למערכה נעלה בקודש, להגדיל תורה ויאדיר, והיו כאשר רבים יתנו ידי סופר, זה בכה וזה בכה, ותתרבה המלאכה, ותשלם יצירתה, לנצח על מלאכת בית ד'.

מי יתן ודברינו יכנסו, בלב הקוראים להרבות מנויים, בלב הסופרים להרבות מאמרים, ובלב כל חכם לב לעמוד הכן לעורכי הביטאון ככל אשר ידרש, ולהפיץ מעיינות בית ד' מתוך כבוד הראוי, והיה מעשינו לאות ותפארה בכרם בית ד', לנו אנו ולצאצאנו אחרינו, אמן ואמן.

לשמחה מה זו עושה?

1499 גליונות "העדה" מתקרבים להם בקצב מהיר לגליון ה: 1500 - עת שמחה היא לנו כהיום, כאשר שופרה של היהדות החרדית נושאת ברמה "אלף וחמש מאות" גליונות הוד.

לא הרי "העדה" כשאר גליונות ועיתונים המלאים הבל הבלים, ומביאים רעות רוח ובוז לקוראיהם, ומה עוד שלרוב טמון בחובם דברי שטנה למשמרת ה', לנאמני מלכותו יתברך ומקיימי פקודתו, כמסורת אבות על טהרת הקודש.

עיתון כעיתון, קטן כגדול, באם אין לו מתווה דרך ומורה הוראותיו המכוון כל דרכיו, הרי הוא הרה אסון לכלליות קוראיו בכלל, ולנפש הנוער בפרט. הדבר אמור בכלליות, וכבר לא נדבר על העיתונים היומיים, שמחובת מציאותם היום-יומית, ממלאים תוכנם גם בדברים של מה בכך, ביטול ודופי, והעיקר שיצא בהדרו עם תאריך יומי! ...

וכותב וסופר, על מה ולמה?

וכי תאמרו מה לנו "בטאון", ומה גם מידי שבת בשבתו? הרי המענה ברור: הנה צומחים לפנינו צעירי הנפש, הדור הצעיר, אותם הגדיים שברכות הימים יצמחו תיישים, הצמאים לדבר ד', לקרוא ולשמוע דברים העומדים על הפרק ברוח ישראל סבא. להם כמבוגרים מהם, אם לא נספק אנו את דבר ד' ברמה, מתוך נקיון כפיים ונקיון הדעת, כי אז הדרך אל שדות זרות קצרה, שדות מהם חזרו הרועים בשינוי צורה וזמן, כאשר ברוך הפעמים דיעותיהם השתנה מן הקצה אל הקצה, ובעקבותיו דעותיהם ושאפיותיהם שואפים לאפסיות, ללא כל גוזמה.

איכה נראה צאצאיו ומבחר בנינו, לגיונו של מלך מלכי המלכים, מסיבים לשולחן הקריאה עם כל אותם עיתונים המלאים דברי הבל ודעות מפוקפקות, ומראות שלא בקודש? והלא מלבד גופא דעובדא שסופריהם מושחזי עט המה, אין בהם שום תועלת לעבודת הבורא. וכי מה בצע בדמינו בראות אבדן מולדתנו יורדים לאבדון רוחני, בקריאת הבל רוח ורעות שדופות קדים, כדוגמת המהלכים הפוליטיים בכנסת המינים, חבריהם ושריהם לשמצה מה יאמרו היום ומה יעשו למחרת, למצער משתמשים המה ברוכם במה לנגח היהדות הנאמנה, מבצריה, רבניה והוגי דעותיה באשר המה !

לא זו אף זו בכל אותם מרעין בישין, שגם את 'שם' לא נזכיר, כי גם המה לזר יקרא בחיך עובדי ה', גם מפטמים קוראיהם ברעיונות ומדוחי שווא, מתעלמים המה כליל מכל מערכות ישראל סבא, מלחמות שבת, קדושת מחנינו, והרבה עלילות דברים שנהפכים אצלם לתעלומה, כמשמעו וכמדרשו. אין הם מוצאים לנכון לשתף את קוראיהם ולו ברמזי רמזים במתרחש לאמת לאמתיה.

חניכיהם היותר רחוקים גם יודעים להטיף מוסר בשער, על התנהגות אלימות וכדומה, מתוך מלל שפתי שקר, בשוא יהלכון במשאות ומדיחי שקר, להפוך את הקערה על פיה בלא ניד עפעף - כל זאת מתוך מסכת שנאה רבתי, למבצר העדה החרדית, רבניה מנהיגיה ולוחמי מלחמותיה.

בטאון "העדה" - כי הכרח לא יגונה!

המציאות החזקה יותר מאלפי עדים, הוכיחה לעין כל. המציאות המרה היא, שכל אלו שבתחילת דרכם הצעירה, ביטלו במחי יד, את נחיצותו של בטאון כשר, ולו כבטאון 'העדה' - בהמשך גם מצאו להם היתר לקרוא ולהתענג על העיתונות החרדית המסולפת, ומשם לשליחת ילדיהם לתלמודי תורה מוחרמים, הדרך היתה קצרה. גם התפנית החדה של הליכה לבחירות הטמאות, ושינוי השקפתם והשקפת בני משפחתם, גם היתה רק ענין של 'מה בכך', לדאבונו.

ההכרח לא יגונה.

כמה שדורנו יותר חלש, כמה שנסיונותיו יותר קשים, כמה שאנו מרגישים יותר חלשים, שומה עלינו לעמוד על המשמר בכתובים. הקריאה בביטאון 'העדה' המנופה מכל רוחות זרות, והמבוקר ע"י מחנכים חדי עין וברי לב, מתוך שבט הביקורת של עדתנו החרדית, הרי היא כמוצא ומפלט מכל רוחות זרות הנושבות ומאיימות על מחננו חדשים לבקרים, קשה - אם בכלל - לעמוד בקשרי המלחמה, מבלי להתחזק גם בשלבי קריאה המעוררת על גלי הדור ונסינותיו, דור דור ותלאותיו.

כי הנה כאשר מכל פינה מנצנצת שנאה כלפינו - משונאים הקמים מבית ומבחוץ, כאשר

מאמרים וברכות לגליון ה"אלף וחמש מאות" - לאחר מעל יובל שנות גליון "העדה" - יתקבלו בברכה במערכת (לא מאוחר מיום ג' פ' ראה לפנה"צ)

עינוי המעצר של א

שלפני זה סיכמנו כולנו בינינו לבין עצמנו, שלא להזדהות כלום, ושלא לענות להם כלום!

הם רצו לצלם אותנו כל אחד בנפרד, אבל תה"ל המצלמה לא עבדה, ואמרנו להם, אתם רואים כי שבת היום, מפני זה המצלמה לא עובדת. לבסוף כשכבר הביאו אחרת שעבדה, היה זה בדיוק שתי דקות לאחר שיצאה השבת!

היה אחד מאתנו מגבורי כח, שלא רצה לשתף איתם פעולה כלל, וקיבל מכות נוראות על כל דבר. כשרצו לצלם אותו נתנו לו הסוהרים בעיטות ומכות קשות. כשהתחיל להזיז דם רב מפיו, אמרתי להם שיביאו לו כוס מים, ענו לי הסוהרים בארסיות: "נביא לו כוס רעל"...

אח"כ הלכו לקחת מאיתנו טביעות אצבע, תוך שהם מאיימים לכל אחד "אם לא תשים את האצבע, נשבור לך את כל היר", בלית ברירה הסכמנו חוץ מהאחד שלא שיתף איתם פעולה, והם רבו איתו קשות אבל הוא לא הסכים לכך, וקיבל מכות נאמנות ומזעזעות, תוך כדי ההתפרעויות הרצחניות שלהם, צעק עליהם אחד מאסירי השבת: "זה מזכיר את מה שהנאצים עשו" - מיד התנפל עליו מפקד אחד בריון ברברי שר"י, והוציא עליו את כל מרץ תאוות הרצח שבו, במכות ובעיטות ואגרופים ה"י, נתקיים בנו "גווי נתתי למכים ולחיי למורטים", באופן שמצמרר להיזכר בזה.

כשהגיע תור החקירה שלי שתקתי ולא עניתי כלום, ולקחו אותי למעצר, הם רשמו אותי בשם "פלוני אלמוני", ואיימו עלי שאשב חודש בכלא.

כמובן, שאנו מכירים כבר את כל שיטותיהם, ושכל כוחם זה רק בכח זרוע רשע ואגרופי רצח, והכל רק באיומים וצעקות, אך לא נבהלתי ב"ה.

הם לקחו את כל חפצי, וישמו ב'שמירת חפצים', הם האזיקו לי על היד אזיקון עם מס' 3 דהיינו שאני 'אסיר פלוני אלמוני מס' 3, אח"כ הם הכניסו אותי ל'רופא', לא עניתי לו כלום, ואיימו עלי שאהיה כפות כל הלילה בבידוד, ואז נאלצתי לענות לו. ואח"ז שמענו מאחד האסירים שאכן התעקש בגבורת נפש שלא לענות, והם השכיבוהו במטת הברזל כשכל אחת מידי כפותה וקשורה לצד המטה מזה ומזה, מימין ומשמאל, כך נאלץ להתייסר שעות ארוכות ללא יכולת לזוז ולהזיז עצם מעצמותיו, וקיבל יסוריו בדומיה למען כבוד השב"ק.

אח"כ הכניסו אותי לתא בבגדי אסירים המיוחדים, שהיו בעינינו בגדי כבוד הוד והדר ומלכות לכבודה של שבת מלכתא. כבר היו שם כמה אברכים, ואז התפללנו מעריב, וכאשר ביקשנו יין להבדלה, הביאו לנו יין עם ההכשר המפלגתי, אמרנו להם שאין אנו מבדילים על יין של הנגררים לציונים, שכידוע התבטאו

לכבוד מערכת "העדה" הע"י. רציתי להעלות קצת עלי גליון, את מה שעבר עלינו בשב"ק העבר. לאחר שיצאתי יחד עם אלפי בני ישראל יקירי ירושלים עיה"ק, וב"ה שלמרות מחסומי המשטרה, הצליחו יותר משלש מאות להגיע למחות ליד החניון במקום הפירצה.

היינו יחד כמאה איש שהתיישבנו על הכביש וזעקנו "שבת שבת", והרשעים הביאו את רכב זרנוקי המים הכחולים, הם חשבו שנברח מזה, אך המה ראו כן תמהו איך שהמשכנו לשבת על הכביש בעקשנות דקדושה, והורדנו את השטריימלאך כי לא רצינו שירטבו ויתקלקלו, ובין היושבים גם חולקו ניילונים לעטוף את השטריימל. וראינו שחפו פניהם של הקלגסים הציוניים שכבשו פניהם בקרקע מחמת הבושה, שלא רצו לחזור על הבושות הגדולות שנחלו לפני כשבועיים בליל שישי הידוע, שמאות איש לא נרתעו מזרם המים ואף רקדו בתוכן בשמחה של מצוה, וב"ה שלא הרטיבו אותנו וע"י זה לא נכשלנו בחשש סחיטה.

ולאחר מכן אכן אמרו מפקדי המשטרה, שהם נכשלים בגירוש המוחים ובהפסקת ההפגנות, מפני שרואים שכל המפגינים והמוחים פועלים "מתוך תחושת שליחות ודבקות במטרה", ובעור בתוכם חובת המחאה ואינם נרתעים משום מכות ומעצרים.

וכאשר ראו הקלגסים שאין אנו נבהלים מהם, התחילו להמטיר מכות רצח, ועשרות שוטרים רוכבים על פרשים אימתניים החלו לרדוף בציבור, המצב היה ממש פחד מות, וכך התחילו לתפוס ולהרים אותנו מהכביש אחד אחד, ולהעביר אותנו למכוניות המשטרה ולרכב הפוסטה של המעצרים, וכמובן שכאשר התנגדנו וצעקנו "שבת שבת" היתה התשובה שלהם מיד בצורת מכות ובעיטות איומות.

אני אמרתי לשוטר ששמר עלי ליד המכונית שאיני רוצה לנסוע בשבת, מיד הרים עלי ידים בצורה מבהילה, ואיים 'אני יפרק לך את העצמות', והם דחסו אותנו בכפיה במכונית, ודהרו בנסיעה מבהילה במהירות מופרזת מסוכנת, שבכל רגע כמעט ועשה תאונה, ה"י.

כשהגיעו למגרש הרוסים, הכניסו אותנו לחדר, וכשחיינו נתמלא בינתיים החדר ומצאנו עצמנו "שש עשרה אסירי השבת", שנים מהאסורים אברכים יר"ש חשובים, היו מוכים קשות ונוראות, וחבולים בכל גופם, ובגדיהם היו קרועים, ולבנו כאב על צערם של תלמידי חכמים שמסרו את גופם למכות ועינויים מרשעי ישראל חסרי לב.

התפללנו שם מנחה, ואח"כ אכלנו קצת חלות שהביאו כמה מאתנו בתוך הכיסים, בהתעוררות והתרגשות שרנו זמירות של עידן רעוא דרעוין, באמצע הגיעו השוטרים ולקחו כמה מאתנו לחקירות קשות. אח"כ הובהלתי גם אני לחקירות, וב"ה

בעצרת מחאת השבת בפר' ואתחנן

משא המחאה השמייע

הגאון הגדול רבי נפתלי פרנקל שליט"א חנר הניד"צ

בהופעת הגה"צ רבי יעקב מאיר שנטער שליט"א

מנהיג חסידי גרמלנ

עצרת המחאה בפר' עקב העעל"ט

משא המחאה ישמייע

הרב הגאון רבי שלמה יהודא הירש שליט"א מו"צ

ובהופעת נ"ק האדמורי"ם

ממשננות הרועים וקהל חסידי ירושלים שליט"א

ועיר האלקים מונעכרל

העירייה הציונית עומדת במרדה לעקור ח"ו את השבת בעיר הקודש והמקדש בפתיחת החניונים בפלטרין של מלך מלכי המלכים הקב"ה

אשר על כן בשבת קודש זה פר' עקב לסדר "לא תערץ מפניהם כי ה"א בקרבך"

יוצאים מכנר השבת בשעה 5:15

בראשות הרבנים הגאונים מוצ"י עדתינו שליט"א בהשתתפות:

נ"ק אדמו"ר ומונעכנות הרועים שליט"א כ"ק אדמו"ר דקהל חסידי ירושלים שליט"א

ישמייע דברו: הגאון רבי שלמה יודא הירש שליט"א

מו"צ ורב בית השחיטה המהודרת דעדתינו

ומטעם כ"ק מרן הגאב"ד והגאון ה"צ הביד"צ שליט"א מודיעים ומזהירים: כי המחאה מיועדת אך ורק לאברכים ומבוגרים, ולא לבחורים ולילדים ח"ו, ולהזהר שלא לעשות שום מעשה אלימות המזיקים למערכה וגורמים רעה לעצמינו, וההורים והמחנכים ישימו לב לכך.

ויהי"ר שיתקדש ש"ש ע"י ונוכה ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העוה"ב, בביאת גוא"צ בב"א.

העדה החרדית

ט"ז מנ"א תשס"ט

אסירי השבת = מעדותו של אחר האסירים =

בחריפות נוראה על אותו יין גדולי ישראל בדורות הקודמים עוד לפני חורבן אירופה ה"י.

והלכנו לישון כך ללא הבדלה וללא לגימת טיפת מים לפינו. בשעה חמש וחצי לפנות בוקר, כבר העירו אותנו ואמרו לנו שהולכים לבית משפט, אך מאז עבר שעה וחצי ולא קראו לנו. התחלנו להתפלל שחרית, ודווקא באמצע באו לקחת אותנו. הם הרכיבו עלינו אזיקים, הן על הידיים והן על הרגליים, כמו הפושעים הכי מסוכנים, וכך נסענו לבית משפט, וכשחיכינו למטה בחדר ההמתנה יכולנו להמשיך להתפלל, וכ"ז ללא שנתנו לנו רשות ויכולת להשיג את הטלית ותפילין שלנו.

רק בשעה 11:30 הגענו לאולם המשפט, שם כבר מצאנו עסקני עדתינו שליט"א, בראשם הר"ר שמעון שישא שליט"א, והר"ר בנציון אורינוג שליט"א, שכל הזמן עמדו לצידנו במסירות עילאית, ועמלו כל היום למען שחרורינו, ובזה הננו להביע להם ברכת יישר כח גדול, ממעמקי הלב הנדכא והמעונה בכלא הציוני למען כבוד השב"ק.

במקום המשפט שם הרשע, התחיל התהליך הצפוי והקבוע שניסו לגזור עלינו, כאשר מיד ראינו כמו תמיד שהשופטים נענים באופן מוחלט לכל דרישותיהם המוגזמות והמרושעות של המשטרה והפרקליטות, מבלי להתייחס כלל לנאשמים ולהאשמות שכנגדם.

העו"ד יאיר נהוראי שפעל רבות עבורנו, קנה כאן את עולמו, כפי שכבר פעל בתקופה האחרונה עבור עוד אסירי השבת בירושלים עיה"ק.

העו"ד עשה להם 'תרגיל' והפך את הדיונים לכיוון אחר לגמרי, עם סוף של השפלה למשטרה, לתביעה ולפרקליטות. לפנינו הסדר המעניין שהיה במשפט זה:

התביעה דרשה להחמיר ללא הגיון עם כל שבעה העצורים שנותרו במעצר, ולהרחיק אותם מירושלים למשך שני חדשים שלמים, זאת מלבד הפקדת 15 אלף ש"ח כעירבון. ומלבד זאת דרשו חתימת ערבות צד שלישי של עוד 25 אלף שקלים. כפי שצפוי כבר מראש, וכמו שהיה עד עכשיו, היתה אמורה להתקבל התביעה הפרועה, כמתכונתה.

כאן קם עו"ד נהוראי ושאל בציניות: למה רק חדשיים ולא שנתיים? ולמה רק חמשה עשרה אלף שקלים ולא מאתיים אלף שקלים? ולמה לא חצי מיליון שקלים ערבות ורק עשרים וחמשה אלף?!

סדרת שאלותיו המפתיעות של העו"ד השתיקו את הדיון. הנוכחים עמדו באזניים כרויות לשמוע את הנאום המאשים הארוך שהטיח העו"ד על שמקבלים את דברי התביעה ללא שום בחינת האשמות. העו"ד הוכיח עד כמה שורר עיוורון מוחלט בכל הנוגע לאישומים נגד חרדים, כשמדובר בחרדים אין דין ואין הגיון, ככל שידרשו בתביעה ובפרקליטות, כך יקבלו השופטים ללא שום בדיקה...

העו"ד תבע ושאל: מהי האשמה שמאשימים בה את האברכים הללו? כל האשמה היא רק על 'התקהלות בלתי חוקית', האם נשמע כזה דבר בעולם שבכלל יעצרו איש על 'התקהלות בלתי חוקית' וירחיקוהו מהבית? ועוד לחדשיים שלמים? האם השופט יודע מהי המשמעות של הרחקת אברך, בעל משפחה ואב לילדים קטנים, וגירושו מביתו למשך חדשיים? זו אינה הרחקה אלא "גירוש" כפשוטו! האם ניסה השופט להכנס לראשו של הנאשם ולהבין את המשמעות של אברך המגורש מביתו, מסביבתו, ממשפחתו, מילדיו למשך חדשים, ואפילו לשבת אחד? וכי השופט בעצמו חוה פעם אחת מהי ה"שבת" אצל אברך בעל משפחה עם נז"ב וילדיו.

כאן הפתיע העו"ד ופירט את המהות הנפלאה, ע"פ ראות עיניו, של אברך חרדי ו"חוויותיו" במשך השבת, הרחוק מרחק אלפי עולמות בינו לבין "שבת המנוחה החילונית"... "זה מתחיל בחוויות התפילה. וכי ידעתם מה משמעות

של אברך שיש לו מקום קבוע של תפילה בבית כנסת עם חבריו, עם משפחתו, עם הרב, ואתם עוקרים אותו מחוויה זו?!"

עו"ד נהוראי המשיך עוד על "החוויה של שלחן שבת" אצל כל אברך, על משמעות "זמירות שבת" והישיבה סביב שולחן השבת עם הילדים הטהורים, לספר להם את "פרשת השבוע" ולחזור אתם על לימודיהם במשך השבוע. הוא גם התעכב על "החוויה של לימוד אבות ובנים" בשבת, ואת כל זה, אתם רוצים להרוס לו על ידי "גירוש" של האברך!! על מה? על התקהלות בלתי חוקית?! האם מישוהו יכול להבין את פשר העונש האכזרי הזה? להלן עמד על העונש הכספי הגבוה של הפקדת 15 אלף שקל, לאברך כולל החי בצמצום ובחיי לחץ, מהיכן ישיג סכומי עתק שכאלו?

לאחר נאום מושחז ונוקב שהשמיע עו"ד נהוראי במשך שעה ארוכה, לפתע נכנסה לשם איזו פרקליטה מהתביעה, ודרשה שכל האברכים שאינם רוצים להזדהות, יישארו במעצר ויוענשו. כאן פרץ העו"ד נהוראי וצעק עליה: חצופה! איך את מתפרצת באמצע דברי?! כאילו לא היה היא ממשיכה את עיוות הדין, עליה אנחנו דנים זה שעה ארוכה?...

השופט שישב נדהם והאזין לנאום שלא הורגל אליו, תבע מהפרקליטה לשתוק ולתת לעו"ד לסיים את דבריו.

לאחר הפסקה קלה ולאחר שעיקלו את הדברים הקשים שנאמרו, שוחררו כל העצורים, עם הרחקה לשתי השבתות הקרובות בלבד מירושלים. עו"ד נהוראי התרצה לכך היות ובשבתות אלו רבים יוצאים מביתם לשבות בערי נופש, ממילא אין בכך עונש מדי משמעותי; והערבות ירדה לסך 1500 ש"ח בלבד.

עו"ד נהוראי שיצא מלא סיפוק ונרגש מהצלחתו להקל על אסירי השבת שנחשבו מאד בעיניו, חזר שוב על דבריו ואמר שבתקופה האחרונה הולך ונכתב אצלו הדו"ח השחור החמור ביותר שכתב בחייו, שמהווה כתב אישום חמור ביותר נגד המשטרה, התביעה והפרקליטות, והתנכלות שיטתית אכזרית ביותר כלפי זכויות החרדים, ועל רמיסת חוקיהם עצמם בבתי המשפט הציוניים, כאשר בכל הנוגע לחרדים שולטת הפקרות להחמיר כמה שיותר בעונשם ללא שום פרופורציות. לדבריו, הדו"ח החמור הזה אמור לזעזע את אמות הסיפים במדינה ומחוצה לה.

*

לאחר המשפט, למרות שכבר ניתן הפסק לשחרר אותנו, החזירו אותנו הסוהרים לתא המעצר במגרש הרוסים. רצינו להבדיל ולהכניס מעט אוכל לפינו, ואין. רצינו להניח תפילין, ואין, רצינו קצת ספרים או להגיעי לבית כנסת, ונעינו על הכל בסירוב מוחלט. רק בשעה ארבע אחה"צ, אחרי תחנונים של שעות, הן התחנונים מצידנו, והן התחנונים של העסקנים החשובים, הצליחו להכניס אלינו את התפילין, ואח"כ יין כשר להבדלה וקצת אוכל ביתי שהביאו אלינו עסקני עדתינו שליט"א.

ואז הם כבר התחילו לשחרר ארבעה מהאסירים שהם ידעו את פרטיהם, ואנו נשארו שלשה שעדיין לא הזדהינו, אך מרן הגאב"ד שליט"א שלח להורות לנו, שצריכים אנו להזדהות, כי גם עלינו חל חובת פדיון שבויים.

אזי הביאו העסקנים מביתנו את ה"תעודות זהות" שלנו, ואזי לקח עוד כמה שעות טובות שבהם זיהו אותנו ולקחו מאיתנו כל מיני פרטים שונים ומשונים וכו', ושוחררנו לחופשי ב"ה.

יש עוד הרבה מה לספר, אך גם זה מספיק בכדי להראות את רשעותם ושפלותם של הני חדלי אנוש, ה' ירחם עלינו וישלח לנו במהרה את משיח צדקינו, בביטול מלכות המינות ובהתגלות כבוד שמים בב"א.

החותם למען כבוד השבת י.מ.ח.

מרן החפץ חיים זי"ע:

"אשרי מי שזכה לשבת בכלא בשביל קדושת השבת!"

פעם סיפרו למרן החפץ חיים זי"ע, מה שקרה בוויילנא עם רב אחד, שהלך בערש"ק לפנות ערב להזהיר את העם על סגירת החנויות קודם שקיעת החמה, ונפגש עם אחד החנונים הבריונים [מחוגי הציונים] שצוה לשוטר לאסרו על שמפריע את מנוחתו ומבטלו ממסחר.

וע"ז ענה מרן הח"ח זצ"ל, כי כל ימיו היה מצטער ע"ז, מתי יבוא הדבר לידי ואקיימנו, להאסר בשביל כבוד השבת, ואשרי מי שזכה לזה, לשבת בבית האסורים בשביל קדושת השבת, ומחלקו יהיה חלקי."

בת קול תכריז עליו: "יבוא ויטול שכרו"

והוא היה אומר: כשמצליחים להשפיע על יהודי שישגור חנותו לפני כניסת השבת, הרי זכות גדולה היא זו, עליו עתידה בת קול שתכריז "מי שפעל עם אל' יבוא ויטול שכרו", ואלקנה זכה שיצא ממנו שמואל, שהיה שקול כנגד משה ואהרן, הואיל וכל שנה היה עולה לרגל בדרך אחרת, בכדי שיוכל תמיד להשפיע על אנשים אחרים שייעלו עמו לרגל. אמר הקב"ה בזכות זה שאתה מכריע את בני לכף זכות, הנני נותן לך בן שיכריע לכף זכות את כל ישראל.

סגולה לזכות לבן במדרגת נביא!

הרי שחייב כל יהודי להשפיע על אחרים שישמרו את התורה. קרוב היום שנצטרך לנביאים, אז יזכה המזכה את הרבים שבנו יהיה נביא, או שמא הוא עצמו יעלה למדרגה זו.

סגולה להתעלות למדרגת נביאים!

בגאולת מצרים זכו יהודים תוך ארבעים יום להתרומם ממצב של חומר ולבנים, ולהיות נביאים. אנו מוצאים שבבחירת שבעים הזקנים היה לשבט שלם תרעומות על שלא בחרו מקרבו נביאים. בנוגע לזמן ביאת המשיח, עקבתא דמשיחא, נאמר: "וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב", צריך שיהיה צירוף אחר צירוף ובחינה אחר בחינה, ומזה יתברר עד כמה כל יהודי דבוק בה' ובתורתו.

"מיט אלע הרוגים אין גרוב אריין!"

בהיותו בווארשא הזמין הח"ח זי"ע לאסיפה את הסוכנים המובילים בעגלות משא סחורות מהמחסנים לחנוונים ומחללים את השבת בפומבי, והוכיחם ע"ז ואמר:

ידוע לכל, כששני צדדים נלחמים במלחמה וממלאים השדה חללים ונפצעים, מפסיקים את הירות לשעה קלה בשביל לסדר את הפצועים בבתי החולים, ולקבור את ההרוגים לבל יהיו למאכל לעוף השמים ולחיתו יער.

וכן היו נוהגים: מי שנפצע בידיו או ברגליו ואפילו בעינו, ורק אם יש תרופה למחלתו, היו מניחים אותו בעגלה ע"מ להובילו לבי"ח, יש שעשו ניתוח וחתכו את היד או את הרגל, ובלבד שישאר בחיים, אולם מי שהיו מוצאים אותו פצוע בראשו, ומוחו רצוצן, ודם שותת מקדקדו, הם היו משליכים אותו עם ההרוגים לקוברו, מאחר שאין תרופה למכתו.

כן הדבר עם השבת. בתורתנו הק' ישנן כמה מיני עבירות. יש עבירה על מצות עשה, ויש עבירה על לאו, כולן עבירות חמורות הן, אמנם העבירה של חילול שבת בפרהסיא ששקולה כע"ז, היא מאלו שהנשמה תלויה בהם, זהו כמו פצע וחבורת מות בראש, וסיים: "מיט אלע הרוגים אין גרוב אריין!"

ע"כ מייעץ אני לכם שתפסיקו את הובלת הסחורות קודם כניסת השבת, ותתברכו בברכת השבת, כמה שנאמר ויברך אלקים את יום השביעי.

[חפץ חיים על התורה]

"עלי שיד!" - שמחת חתן וכלה בדרך התורה

אסיפת העסקנים בראשות הרבנים הגאונים שליט"א מוצ"י עדתינו

משתתפי האסיפה הביעו מכאב לבם על המצב המוזנח בשטח זה, ועל ההכרח לשרש אחריה בכל החומר והאמצעים האפשריים. על כן הוחלט בראש ובראשונה להקים "וועד מנגנים" המורכב מאברכים יראים ושלמים, מביני מדע בתורת הנגינה, אשר יעמדו בקשר מתמיד עם "ועד רבנים" שהוקם למטרה זו, והמה יעמדו למלאכת הקודש להעמיד צוותות של מנגנים ומתופפים ואורגניסטים, שיקבלו אישור מיוחד על כשרותם, ויראי ה' יזמינו רק אותם לשמח בשמחת חתן וכלה.

וכמו"כ יעמדו בקשר עם הישיבות הקדושות, כאשר ראשי המחנכים והמשגיחים בישיבות הגדולות ינהיגו הסדר זה אצל תלמידיהם, וכן יעוררו את התלמידים בענין חמור זה.

עבודת הקודש להתארגן לזה, הוטלה על צוות אברכים ת"ח עסקנים ידועים מעיה"ק ירושלים ובית שמש ת"ו.

בגמר האסיפה הוחלטו החלטות שונות לחיזוק התקנה, וכל המשתתפים חתמו בלונ"ח בתקנה ובתפילה להשי"ת כי אכן זו הדרך וזה הנדבך הראשון למיגור הנגע, ויה"ר שחפץ ה' בידם יצליח להעמיד הדת על תילה.

אסיפת חירום

ביום ב' מטו"מ התאספו ראשי ישיבות ומחנכים, בראשות הרבנים הגאונים הרב הגאון ר' מנחם מנדל פוקס שליט"א מוצ"י עדתינו ורב קרית שומרי החומות רמות, והרב הגאון ר' מאיר הלר שליט"א מוצ"י עדתינו ורב קרית חסידים וביהמ"ד תפארת ירושלים ב"ש, לדון ע"ד פירצה חדשה - ישנה שהתפשטה בקרב בני הישיבות: "מוסיקה קלאסית חרדית" על כל צורותיה וגווניה.

אחר שזה עידן, שהעוסקים בחינוך מתריעים בכאב, על להיטות מופרות אחר שירים שונים ומשונים שאין מקורם טהור, וזמרים מסויימים המפורסמים לחסרי כל זיק יראת שמים, הפכו לסמל השירה בבתי ישראל, והם עומדים ומביטים בחרדה על התדרדרות עצומה בקרב בחורים יקרים, המושפעים מכך לרעה בכל מהלכי החיים ח"ו.

במקום שהניגון אשר שורשה בהיכלות העליונים, ומטרתה לעורר הלבבות להתעלות בתורה ובעבודת השי"ת ושמחה של מצוה, הרי סגנון שירה זה מביא להיפך הגמור רח"ל, ומעורר רגשות הצעירים לאפיקים בלתי רצויים, מלבד ההתפרקות הזולה בשעת הריקודים, אשר תוצאותיה נרגשים בעליל בהיכלי התורה, והקהת רגשי קדושה המפעם בלבבות בני תורה, הפכה לתופעה קבועה אחרי השתתפות בחתונות כאלה.

מעמד הכנסת ספר תורה לביהמ"ד "היכל אברהם" נחלה ומנוחה בי"ש בראשות מרא דאתרא הגר"נ הכהן קופשיין שליט"א רב ומו"צ עדתינו

שליט"א, לקול צלילי המזמרים בליווי תזמורת ה ת ק י מ ה ת ה ל ו כ ת הלפידים של מאות ילדי התשב"ר בקריה החרדית בבית שמש, המוני התושבים בראשות חכמי ורבני לומדי הישיבות והכוללים מסלתה ומשמנה של העיר, יצאו לרחובה של עיר לרקוד ולפזז לכבודה של תורה, גדול היה המעמד לכבוד התורה ונושאי דגלה בטהרה.

המונים רבים מתושבי הקריות החרדיות בבית שמש ת"ו, השתתפו ביום א' בשמחת הכנסת ספר תורה, שהוכנס ברוב פאר והדר להיכל בית המדרש הגדול על טהרת הקודש, 'היכל אברהם' ברחוב חזון איש בשכונת נחלה ומנוחה בית שמש.

ספר התורה הוכנס ע"י רבה הנערץ של הקריה החרדית בבית-שמש הגאון הגדול רבי נתן קופשיין שליט"א רב ומו"צ עדתינו, שרבים ושלמים נוהרים לפתחו לשמוע דבר ה'.

לאחר מעמד סיום כתיבת ספר התורה במעונו של הגר"נ

רבותינו הביד"צ שליט"א

הורו לועד הפיקוח ההלכתי להשקעות ופינוסים דעדתינו:

לערוך "היתרי עיסקא" למחותנים

ועיסקא האסורים מדאורייתא.

בישיבת הביד"צ המיוחדת בראשות הגאון הגדול רבי יעקב ישע"י בלוי שליט"א בעל ברית יהודה על הל' רבית והנחשב כפוסק אחרון בעניינים אלו, השתתפו גם הרב הגאון רבי נתנאל לינדר והרב הגאון רבי שלמה זאב קרליבך, ועמם חברי 'ועד הפיקוח ההלכתי להשקעות ופינוסים' שע"י עדתינו.

במשך שעות רבות הועלו רעיונות ופתרונות הלכתיים שונים למנוע מכשולות מצויים אלו, כשלאחר מו"מ ארוך החליט הביד"צ לבחון ולהיערך לעריכת שטרי 'היתר עיסקא' מיוחדים למחותנים ולבעלי גמח"ם ועסקים קטנים, שיעגנו כל סיכום כספי שהוא כעסקא ולא כהלוואה, השטרות החדשים יתנו בע"ה מענה הלכתי מקיף, ויצילו מבעיות אלו שהתעוררו והתרחבו מאוד לאחרונה.

לאחר שיסיימו את ניסוח כל שלבי ההיתר הסופיים, יתכנס מושב הביד"צ בשנית ויכריע על עריכת היתרי עיסקא פרטיים למחותנים ולבעלי גמח"ם, כאשר גם כל גדולי ישראל מכל החוגים והעדות עשויים להצטרף למהלך בקריאה ברורה שתוביל מהפכה של ממש, לערוך היתר עיסקא פרטי בין צדדי העסקה כנדרש, בכדי להינצל מאיסורי תורה החמורים.

בישיבה מיוחדת של רבני ומומחי 'ועד הפיקוח ההלכתי להשקעות ופינוסים' שע"י עדתינו החרדית, יחד עם הגאון"צ הביד"צ שליט"א עדתינו הוחלט לאחר דיון ארוך להיערך לעריכת 'היתרי עיסקא' מיוחדים לאנשים פרטיים, הן לבעלי עסקים קטנים. והן למחותנים העומדים לפני נישואי צאצאיהם

הדיון המיוחד שנערך בישיבה מיוחדת של הביד"צ שליט"א, עסק בבעיות החמורות שהתרחבו מאוד לאחרונה בין מחותנים ומנהלי גמח"ם וקרנות צדקה, הנכשלים ר"ל מבלי משים באיסורי ריבית החמורים.

באחד המקרים שהובאו לפני הביד"צ, סיכמו מחותנים שאחד הצדדים מלווה סכום כספי לרעהו להוצאות המשותפות, כשלצורך כך גם פירק תכנית חיסכון, כשעלות פתיחת התכנית הוטלה על הלווה, ואילו הצדדים לא העלו על דעתם כי נכשלו באיסורי ריבית דאורייתא ממש.

כמו כן, מנהלי גמח"ם רבים מצאו את עצמם מתמודדים עם הבעיות של שחיקת שער הדולר, והקושי הגובר במימוש הלוואות שונות. בעיות אלו לצד אופי המסחר בשוקי המט"ח ומדיניות הבנקים בשנים האחרונות, עוררו שאלות הלכתיות מורכבות ומסובכות של ריבית, אשראי

כתב אישום עויין נגד קרבן הציבור האם המסורה תחי'

הפרקליטות והמשטרה יחד עם רשויות הרווחה והרפואה חברו יחד עם התקשורת החילונית להשחיר

את פני הציבור החרדי כולו – עלילת הדם תשס"ט

לשאול שאלות קשות ביותר נגד בית החולים, וכולם שם עלולים להסתבך באין מענה ובגילויי פשעי הניסויים בילד הרך, ויהפכו המאשימים לנאשמים, וזה הכי גרוע מבחינתם.

למצב מביש כזה יש להם עצה בדוקה ומנוסה, והיא להפיץ תחושת זעזוע דמיונית, ועל סמך תעמולה זדונית כזאת, ועל הקלטות מפוקפקות שלדעת הפרשנים המשפטיים אינם יכולים להוכיח דבר במשפט, כבר חרצו העיתונים את דינה ואת אשמתה של האם החשובה, תוך כדי ניסיון לתלות בה תסמונת מופרכת והזויה, ובכך לתרץ את הסתירה הזועקת, כאשר הכל נוכחו שמדובר דווקא באם המסורה כל כך לילדה שמתרוצצת עמו במשך שנתיים בבתי החולים חודשים ארוכים, בכוחות נפש שגם הרופאים דברו בהתפעלות על מסירותה הבלתי רגילה לילדה.

האסטרטגיה שלהם די ברורה, כי לאחר הסתה ושטיפת מח כבר אין צורך בהשקעה גדולה מדי, בקצת סנסציה המעורבת עם 'דם חרדי' הנמכר בעטיפה נוצצת ומזעזעת, מלעיטים את הקוראים החילונים בעלי מוחות של אפס חשיבה ולו כמו גרגיר של שומשום, ומיד פוצחים ריקודי מחולות השנאה בעיצומם, הנה לנו 'אם מרעיבה', אולי יהיה להם משקל נגד לרופאים החילוניים המציפים אותם ומזעזעים אותם מדי פעם בשיאים חדשים, וכך יכלו את זעמם בחרדים שנואי נפשם, וכניקאלאיי בשעתו, שיכללו גם הם את הסיסמא: "הכה בחרדים והצל את החילונים!"

יום יבוא, הרבה יותר מוקדם ממה שניתן לחשוב, והאמת תצוץ על פני המים, יצא כנוגה צדקה של היהדות הנאמנה, המואשמת בזה אחר זה ע"י קרבנות ציבור למיניהם, ואז יבושו ויסכרו עוברי עתק הממלאים פיהם גאווה וכוז בעושי רצונם נגד אבות ואמהות כשרות ומסורות בישראל, יחפרו עם כזביהם ויבושו, על ברכיהם יבואו לבקש את סליחתה של היהדות הנאמנה והטהורה, ומלאה הארץ דעה.

שכונת "קנה בשם"

בבית שמש

תושבי שכונת "חפציבה" התבשרו בימים אלו על קריאת שם לשכונה שזה עתה מלאו שנתיים לאיכלוסה, והיא זוכה להיקרא על שמו של מרן הגאון הצדיק רבי מאיר בראנסדורפר זצוק"ל חבר הברד"צ דעתנינו בעל "קנה בשם" ורב דק"ק תולדות אברהם יצחק ושכונת בתי אונגארין.

שם השכונה 'חפציבה' שנשאר עוד מהחברה הסוררת שפשטה את הרגל בעושי התושבים, הותר לתושבים זכרונות מרים, ולכן קיבלו בשמחה את דבר החלפת שם השכונה. אמנם שמחה כפולה היתה בדבר כאשר נפל בחלקם שמעתה ייקרא שם השכונה "קנה בשם", וכך יהיה שגור על פיהם זכרו הנערץ והנקדש של רבינו הגר"מ זצוק"ל, אשר כבר נודע גודל פעליו ותורמתו התורנית וההלכתית למען עיר התורה והיראה בית שמש במהלך חמש עשרה השנים האחרונות.

מרן הגר"מ זצ"ל ליווה את הישוב החדש של בני הישוב הישן בבית שמש, כאשר באופן מיוחד התמסר להקים את עולה של טהרה, וליווה מקרוב באופן צמוד את הקמת כל מקוואות הטהרה בכל השכונות החדשות בעיר, ואף גם בעיר בית שמש הותיקה.

ראוי הוא שמעתה ייקרא שמו "קנה בשם" בפיהם של אלפי בני עדתינו, טובי עיר התורה המפוארה, ההולכים ע"פ משנתו וזכר תורתו של רבינו בעל קנה בשם זצ"ל, אחותינו "שכונת קנה בשם" את היי לאלפי רבבה, לתפארת בית שמש החרדית והיהדות הנאמנה.

ביתה ומשפחתה, זאת לאחר שהם עצמם במשך שנתיים לא אמרו שום דבר, ולא רק זאת שעל פי כתב האישום המגוחך כולם טעו והוטעו ושיטו בהם ע"י 'דיווחים רפואיים כוזבים'... אבל במקום שיש שנאה אין הגיון.

קדמה להגשת כתב האישום מחול שדים מזעזע של כל העיתונים החילוניים צמאי הדם, שנראו במעין תחרות קריקטורות אנטישמיות, כל אחד ניסה לגבור על עמיתו בעזרת הדמיון המרושע והארס המפעפע, אחד מהם ב'איוורים' דמיוניים מתוך סרט שלא ראה אף אחד, גם המאייר בעצמו לא ראה אלא כתב שהסתמך על תיאוריו של המדליף מההקלטה שאף אחד לא ראה, ועוד ראו לנכון להדגיש בנאיביות, שהעד עצמו לא יכול היה להסתכל יותר מכמה דקות מרוב זעזוע שתפס בו לאחר הצפייה בסרט האימה... כלומר, מתוך כל ההקלטות שאסף בית החולים במשך שבועיים, יצא סרט קצר בלבד שמתוכם הצליחו להוציא 3 איוורים עלובים ובפרשנות מגוחכת, מסרט שמוקלט ללא קול, כי כנראה לבית החולים לא היה הון תועפות לממן מצלמה מקצועית עם קול. וע"ז עוד צירפו את ההבהרה המגוחכת, שהיינו שלמרות רצונו העז של המדליף להדביק בהזדעזעותו את שאר חלקי העם, ולהעניק לצרכני תקשורת צמאי הדם לעם את מנת הבידור היומי, והרקידה על הדם ההמונית, שלזה הם זכאים על פי 'חוק חופש המידע', הרי שלא יבואו בטענות למדליף על שהסתפק בקטע המגוחך שראה, וגם לא ראוי להסתכן בצפייה בשאר חלקי הסרט שעלול לזעזע את הצופה לנצח, אבל כולם חייכים להאמין שיש כאן זעזוע לא ידוע, כי אם לא יאמינו בזה, הרי שבהכרח יתחילו

היהדות הנאמנה בארה"ק ובתפוצות ישראל, עוקבת בחרדה ובדאגה אחרי הפרשה המסעירה והמזעזעת, שגילתה על פני השטח עוד מקרים מסעירים ומזעזעים של התנכלות רפואית וסוציאלית, בליווי ההתנהגות הברברית והמופרעת של המשטרה הציונית ושל שירות בתי הסוהר האכזרית.

הלבבות התמלאו עוד יותר ברגשי פחד וחרדה, כאשר "ציר הרשע" של הדסה-סוציאלית-פרקליטות-משטרה, המשיכו בהתעקשותם במעשי הרשעות האכזריים שהגיעו לשיא בהגשת כתב אישום חמור ועויין מלא שטנה וכזב, בו הוסיפו חטאים על פשעים וגוללו והתעוללו את העלילות ברשע אכזרי ובשצף קצף, כאשר בין השורות עולים דווקא החששות הכבדות על פשעים רפואיים ורמיסת זכויות היסוד של חסרי ישע, הנתונים תחת ניסויי אימים מסתוריים, ותחת מסע השתקה והפחדה ותפירת תיקים ועלילות שוא ושקר.

בצירוף לכתב האישום ההזוי ורווי השטנה שהוגש השבוע נגד האם המסורה שתחי', הגישה התביעה רשימה של 150 עדים מטעמה, כך שלפני הכל נשאלת השאלה הבסיסית, איך זה שיש 150 עדים, שזה אומר פחות או יותר, כל צוותי המחלקה של בתי החולים בהר הצופים ובעין כרם ועמם גם רשימת רופאים גדולה מקופ"ח מאוחדת, עד אחרוני האחיות ואולי גם המנקים, כולם היו עדים לחשדות כאילו, אבל כולם שתקו עד היום, רק כך אולי אפשר להבין את מה שהפרקליטות הבטיחה, ש'המדינה תזדעזע' עם הגשת כתב האישום, באמת מזעזע שמאה וחמשים רופאים מכובדים בעיני עצמם חברו כולם להפליל אם מסורה ולהרוס את

מחאות התעוררות וחיזוק הצניעות ברחובה של עיר

עשרות ת"ח מתושבי השכונות יוצאים בהמון להשמיע דברי התעוררות לחיזוק גורי הקדושה והטהרה במחנינו, והלעורר את הלבבות לעמוד על המשמר ולעשות ככל היכולת לפעול למען טהרת השכונות לימין ועד גאולה והעסקנים דעתנינו, כפי שכבר יצאו רבותינו הגאב"ד והביד"צ שליט"א ב"קול קורא" לפעול לשינוי המצב בראש חוצות.

ביום ג' העבר התקיימה המחאה כאשר בראש המוחים הלכו מורי ההוראה דעתנינו הרב הגאון רבי יהושע אשר כהנא שליט"א מו"צ ורב בק"ק משכנות הרועים, והרב הגאון רבי רפאל סאקס שליט"א מו"צ ורב בק"ק תולדות אהרן. והרה"צ ר' אורי בלויא שליט"א ראש נטורי קרתא הממשיך בזה את דרכו של אביו הגדול הרה"צ רבי עמרם בלוי זצ"ל, ועוד מחשובי יקירי ירושלים עיה"ק.

ברחבת ככר השבת נשא הרה"צ ר' אורי בלויא שליט"א דברים חוצבים להבות למען טהרת שכונותינו ועל החובה לעמוד על משמר הצניעות, כמאמה"כ כי ה"א מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויבך לפניך, ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך, והיה מחניך קדוש.

כאשר נולד בשעה טובה התינוק מלא החן, במשקל רגיל 3.620 ק"ג, לא מילל אף אחד ולא פילל איזו מסכת יסורים וחיי צער נגזרו משמים על הילד הזה, החל מהימים הראשונים שבחייו.

הרך הנולד החל להקיא הרבה מדי, ובגיל חודשיים הובא אל רופא ילדים, שהורה לתת לו מטרנה, אך מאז התחילה ירידה במשקל, והגיע למצב של התייבשות מחוסר מזון.

בגיל חמש חרשים אושפז הילד ב'שערי צדק' ל-3 שבועות, שם ניסו לחפש את הבעיה ממה סובל הילד, אך לא גילו כלום, משם עברו ל'ביקור חולים', כיון שהמליצו על פרופסור מומחה בגאסטרו שעבר שם.

לאחר בדיקות מרובות לא גילו עדיין מה יש לילד, ועדיין נותרה הבעיה של חוסר עליה במשקל. קרובי משפחה המליצו להורי הילד להעבירו ל"בית החולים הכי טוב בארץ" - 'הדסה', ואכן ההורים הגיעו לשם עם כל המסמכים הרפואיים, וחיכו לטיפול.

רופאי הדסה היו המומים ממשקלו (3 קילו בגיל חצי שנה), ואישפזו אותו. במהלך האישפוז התנהל ויכוח בין אם הילד לבין רופא בכיר, האם אמרה לו שיש לה הרגשה שלא מטפלים בילד, ולא מבררים ביסודיות מה קורה אתו. הרופא אמר לה שלא תתערב, ושהוא מחליט להרחיק אותה מבית החולים עד לסוף הטיפול...

הוא זימן 'עובדת סוציאלית' ופקידת סעד, ותוך 24 שעות כבר קיבלה אם הילד זימון ל'בית משפט' - שם טען הרופא בפרוטוקול, ש"ההורים לא מאכילים את הילד"... והוא ביקש שירחקו את האם מבית החולים עד לסיום הטיפול בבנה.

האם היתה המומה, היא ניגשה אל כל הרופאים והתחננה שיבטלו את הצו של בית המשפט, והבטיחה שיותר היא לא תתערב, אך טרקו בפניה את הדלתות וכינוה בשם "חולת נפש"...

האם הבינה כי כלתה אליה הרעה מאת הרופאים והם לא מוכנים לוותר לה, היא ביקשה מהם את כל המסמכים, כי רצתה להראות לשופט שהילד סובל מהקאות חוזרות, ולכן הוא סובל מתת תזונה, ולא בגלל העלילה שהיא מרעיבה את הילד... אך כאן סרבו רופאי 'הדסה' לתת את המסמכים הרפואיים, אלא אם כן השופט ידרוש לראות אותם.

האם מספרת כמה היתה המומה ובודדה, בידעה שאפסו סיכוייה בתור אשה חרדית להתמודד מול בית המשפט הציוני, ושרק ע"י נס גלוי מהקב"ה תוכל לצאת משם בשלום. "במשך כל הלילה לפני המשפט התפללתי ובכיתי להשי"ת שיעשה משפט צדק ויוציא את האמת לאור".

אל בית המשפט הגיעה האם החרדית ללא עורך דין, בגלל חוסר אמצעים כספיים, והיתה רק מלווה באשה חרדית בעלת חסד, שאמרה לה כי במידה ולא תזכה במשפט, תשכור בשבילה עו"ד.

השופט נכנס עם התובעת, פקידת סעד והעובדת הסוציאלית של 'הדסה עין כרם'. האם החרדית מספרת כי "לפני המשפט הסתכלתי לה בעיניה ואמרתי: "את אמא ואני אמא, ומה שאת עושה לי יכול לקרות גם לך, ויש רק אחד שיכול לקחת לי את הילד ח"ו - הקב"ה".

השופט קרא את הפרוטוקול, ומיד פסק, למרבה הפלא, שהאם רשאית להיות עם בנה עד תום הטיפול, ואף אחד אינו רשאי להרחיקה מבית החולים.

התובעת קמה ואמרה, "אבל היא מפריעה לרופאים לטפל בילד".

השופט עשה תנועה של ביטול ביד בזלזול, וחזר על הפסק - שהאם רשאית להיות לצד בנה עד לסוף הטיפול, ולא להיות מורחקת מבית החולים. ישועה לשעתו.

לאחר חמש חדשי טיפול רצוף ב'הדסה', כאשר האם לא זזה ממטת בנה, החליטו אז הרופאים לנתח אותו בקיבה, לאחר הניתוח שנקרא 'ניסן פונדופליקציה' - פרוצדורה בקיבה המונעת הקאות - 'הבטיחו' לה הרופאים שלעולם לא יקיא שוב, גם אם ירצה להקיא לא יוכל.

לאחר הניתוח שוחררו לביתם, ואכן במשך חודש עלה הילד במשקל קילו וחצי - דבר שהיה הישג גדול עבורו, אבל אז הוא שוב התחיל להקיא... האם המומה חזרה בבהלה להדסה, בבדיקות גילו שהקיבה עלתה מעל ה'סרעפת' ובגלל זה חזר להקיא.

הילד אושפז שוב, במחלקת כיורוגיה ילדים. המנתח, שניתח אותו לפני חודש היה בחופשה. האם התעקשה לחכות עליו מכיון שכך המליץ יועץ רפואי חרדי, אך לאחר שחזר המנתח התעקש מנהל המחלקה הכיורוגית שהוא בעצמו ינתח את הילד, "אני הרופא המנתח הכי טוב במחלקה", ואמר שיחזיר את הקיבה למקומה ויעשה טיפול גסטרוסטומי, ז"א חור בקיבה, כדי שהילד יאכל דרכו כדי שיעלה יותר במשקל, כל זאת למרות שהילד אכל בצורה יפה גם דרך הפה, ועצם הטיפול הזה לא היה נחוץ כלל...

לאחר הניתוח שוחרר לביתם, אך לצערם הרב התחילו דליפות של האוכל דרך החור שהיה גדול מדי, ובעקבות כך נוצרו לו כוויות עור קשות, האם ובנה החולה נסעו הלך ושוב - עם מוניות ספיישל

סיפור נוסף שהגיע לידינו של הטפלת חשד על 'אם מרעיבה' בבית חולים 'הדסה עין כרם'

הקיום דומים מאד בנסיון רקימת "עלילת דם" על אם חשובה שכביכול הרעיבה את ילדה, ועוזו מסכת תלאות של רשלנות רפואית, ואדישות מזעזעת לחיי אדם, מצד רופאי 'הדסה'.

עד להדסה, למרות מצבם הכלכלי הדחוק - כל פעם נאמר להם שהחור ייסגר לאט לאט, אבל לא זכתה לשום התייחסות רצינית, למרות שהאם טענה כי היא רואה רק החמרה במצב.

לאחר מספר חודשים הילד החל שוב להקיא, והגיע במצב קשה מאוד ל'הדסה', מצבו היה קשה כ"כ שכבר במיון טענו ש'אין מה לעשות עם הילד'. האם ניהלה שם ויכוח טעון וכואב שאיננה יכולה לחזור כך עם בנה הביתה ולקחת אחריות על מצבו הקשה, ואז... הם הזמינו 'קצין בטחון' כדי לפנות אותה מהמיון...

ההורים לא ויתרו, הם נסעו מותשים לביה"ח "ביקור חולים", שם הודעזעו ממצב הילד, מהחור הגדול ומהכוויות שנוצרו עקב דליפות ההזנה, והחלו בבדיקות שנמשכו כשבועיים, וגילו לצערם, כי המעי הגס נכלא בבית החזה. הפרופסור בביקור חולים, מומחה לגסטרולוגיה, אמר שחייבים לקחת את הילד ל'הדסה עין כרם' להתערבות ניתוח דחוף של רופאים כיורוגים.

האם אמרה שתפנה לכל מקום טוב, אך לבטח שלא ל'הדסה' אחרי הרשלנות הרפואית, ובנוסף לכך הבוינוות ועגמת הנפש הנוראה בעקבות הזימון לבית משפט ונסיון ההרחקה. הילד הועבר לביה"ח 'איכילוב' בתל אביב, ע"י אמבולנס פרטי שמיינו עסקנים חרדיים. היה זה בשעה 2 בלילה כשהגיעו לבית החולים, שם אפילו לא עברו במיון, רק הוכנסו ישר למחלקת כיורוגיה ילדים, לפרופסור שחיכה שם בידעו כי מצבו של הילד קשה.

הילד נשלח במהירות לבדיקות ועם הרצתו לחדר הניתוח אמר הפרופסור שאינו יודע אם הילד יצא מחדר ניתוח חי, זאת עקב התיקון של הניתוח הראשון שנותח בלקוסקופיה, וגרמו לחור בסרעפת, בעקבות זאת המעי הגס השתחל לבית החזה וכבר נמצא שם כשבועיים.

סיכויי הרפואיים של הילד לחיות היו קלושים מאוד, כי עקב כליאת המעי הגס בבית החזה נגרם נמק למעי, והיה צריך לכרות את המעיים, וכידוע, אי אפשר לחיות בלעדיהם...

הרופאים היו מאוד לא אופטימיים לגבי מצב הילד, בן השנתיים וחצי, האם מספרת שעודה זוכרת שבעת שהמרדים, אדם חילוני, החתים אותה על ההרדמה ולקח מידיה את הילד, בכתה באמרה: "תחזירו לי את הילד חי", והוא ענה: "הקב"ה יחזיר לך את הילד חי, אני רק שליח שלו".

היה זה ביום "זאת חנוכה", יום המסוגל לניסים, ירד גשם חזק מאוד, ישבתי בחוץ והתפללתי - מספרת האם - לאחר חמש שעות ניתוח, יצאו שני מנתחים מחדר הניתוח ודיברו ע"ז שכרתו חצי מהמעי. התחלתי לבכות מרורות, ישבו בחדר ההמתנה כמה נשים ושאלו לסיבת בכיי, אמרתי ששמעתי שכרתו לבני את המעיים, אך הם אמרו מיד שזה קרה לאחותם החולה במחלה ל"ע, ולא לבני. גדול היה הצער על אותה משפחה, אך הבנתי שלבני יש עוד סיכוי, ורק כעבור חצי שעה יצא הפרופסור מחדר הניתוח ופניו מאירות, הוא צעק אלינו בהתרגשות: "הניתוח הסתיים, החזרנו לו את המעי למקום ! זה נס מעל הטבע !"

חשתי הקלה גדולה, בכיתי והודיתי לה !

ראיתי איך מעבירים את בני מונשם לטיפול נמרץ, כעבור יום הועבר למחלקה ואח"כ שוחרר הביתה, בעזרת השי"ת, בריא ! לאחר כמה חדשים, לאחר שהילד אכל דרך הפה, סגר לו הפרופסור את חור ההזנה ע"י ניתוח.

לאחר שנתיים...

הילד עבר טיפולים לניקוי הריאות, לאחר שנגרמו לו 4 דלקות ריאות במשך שנה. וכן נאלצו באיכילוב לפתוח לו שוב חור הזנה לקיבה, כדי למנוע את דלקות הריאה החוזרות. מאז הילד אינו סובל מדליפות וכוויות וכו'. בגיל חמש היו לילד זה קשיי נשימה, הוא חובר לחמצן. הוא נלקח לביקור חולים שם ניסו "להרים" את החמצן לדם, לטענת המומחים היו לו אידונאידים מוגדלים (פוליפים) בריאות, והיה מונשם ב'אמבו'. המומחה החליט להכניס טיובים לאף בכדי להקל על נשימותיו. אך לאחר מספר שעות הילד נהיה בצקתי והתנפח, בקשתי שיורידו את הטיובים, ועד שהורידו, הילד נאלץ לעבור החיאה.

הרופאים טענו שאינם יכולים להחזיק אותו שם, וצריך להעבירו ל'הדסה עין כרם'... ההורים ניסו להעבירו לשערי צדק אך לא היה שם מקום.

וכן אחרי 4 שנים... חזרו עם הילד ל'הדסה עין כרם' בלית ברירה, מלווים בחששות וזכרונות קשים...

הם הגיעו לטיפול נמרץ, שם נותח להסרת האידונאידים המוגדלים, וכעבור מספר ימים שוחרר לביתו בעודו מחובר לחמצן.

לאחר שבוע בבית, החל דימום מהאף, והילד איבד שוב את הנשימה, פונה באמבולנס ל'הדסה עין כרם'. במיון עבר 'הנשמה מלאכותית' ופינוהו לטיפול נמרץ, ההורים ההמומים טענו שרוצים בדיקת אף אוזן גרון, שיבדוק למה שוב התקשה לנשום, הרי הרופאים קבעו שהסיבה היא האידונאידים המוגדלים.

לאחר תחנונים, בא מומחה ריאות שעשה 'לקוסקופיה', ומצא כי האידונאידים עדיין גדולים מאוד, ז"א שניתוח פשוט מאוד להסרת פוליפים, שעשו ב'הדסה', נכשל שוב.

לפני הניתוח הוכנסו ההורים, ע"י מנהל יחידת טיפול נמרץ, יחד עם 'עובדת סוציאלית', ושאל את האב ואת האם במילים אלו: 'במידה והילד מוריד סיטורציה (דופק הנשימה), ובעקבות זאת נגרמת ברדיקרדיה (דופק איטי), "האם להנשים אותו, או פשוט לוותר עליו"...

ההורים היו בהלם, האבא היה מזועזע מבלי יכולת אפילו לדבר, האם דפקה על השולחן בידיה ואמרה לו בפניו שאינם סומכים כהוא זה באף אחד מרופאי הדסה. "חמש שנים אנו נלחמים על חיי בנינו, סבלנו מכם רשלנות רפואית, חזרנו אליכם בלית ברירה, ואתה עוד שואל אם להנשים את הילד שלי !..."

ההורים אמרו לו שלא יוזוו משם ! וחובתו חד משמעית לטפל בילד ולהציל את חייו בכל מחיר ! כן הוסיפו שלא יעברו על דבריו בשתיקה ! ואם יקרה משהו לילד, יתבעו אותם ולא יוותרו להם כל עוד יחיו...

בינתיים היה הילד מונשם.

לאחר מספר שעות שוחחו עם הפרופסור באיכילוב, והתחננו שרוצים לשכור אמבולנס פרטי ולהעביר את הילד אליו, ואז, לא הסכימו ב'הדסה' להעביר את הילד בשום פנים ואופן...

הילד היה מונשם ומורדם, והברירה היחידה היתה לפתוח לו נתיב אויר בגרון. היה קשה להורים לחשוב שהילד יהיה מונשם כך, אבל לאחר שהיה מונשם שבועיים כבר לא היתה ברירה אחרת. ההורים לא רצו לעשות ניתוח בהדסה בגלל רשלנותם. הפרופסור מאיכילוב החליט שהוא מוכן להגיע עד להדסה כדי לבצע בבני את הניתוח, וזאת ללא תשלום.

ההורים דברו עם מנהל היחידה בהדסה בבקשה שיאפשרו זאת, הוא דיבר עם מנהל בית החולים, אך הם לא הסכימו בשום פנים ואופן !...

למרות התחושה הרעה נקבע הניתוח, הרופאים ניסו להסביר שאין מה לדאוג, זה ניתוח פשוט של חצי שעה עד שעה. הילד נכנס לחדר ניתוח, פתאום קראו לאם הילד ברמקול, המרדים בא ואמר: "תשמעו, הילד שלכם עם דופק מאוד איטי, ויש סיכוי שלא יתעורר מההרדמה". אמרתי לו, מספרת האם: "מי שמרדים הוא גם מעיר ! תעשה את העבודה שלך, היא טכנית בלבד, והאחד שמעיר זהו רק הקב"ה"...

רק כעבור שעה וחצי הסתיים הניתוח. אבל - אף אחד לא דאג להודיע להורים המודאגים, הם חיכו 3 שעות בחדר המתנה... לאחר הניתוח ראו ההורים כי החור שעשו היה ענק מדי עם הרבה תפרים סביבו. לאחר יום האיזור נהיה 'מוגלתי' ונוצר פשוט קרע. האחים במחלקה ראו את החור הגדול ורצו לצלם את זה... מעולם לא ראו כזאת. שוב אכזבה, שוב חוסר אמון ורשלנות...

הרופאים אמרו שזה באמת חור גדול וכולו הזדהם, הילד קיבל חום גבוה, אבל למרבה האבסורד: שום רופא 'אף אוזן גרון' לא הגיע לראות את הילד... כמו כן הם לא 'זכו' לביקור המנתח, הוא פשוט לא בא לראות את הילד...

אחרי ניתוח כזה משתחררים כעבור כמה ימים, הם חיכו שם שבועיים... ועד שהלכו בעצמם למנהל 'אף אוזן גרון', כועסים על שנכשל ניתוח כזה פשוט.

לפנות בוקר הגיע מנהל 'אף אוזן גרון', העיר את האם שישנה במסדרון ההמתנה לטיפול נמרץ, ואמר: "אני רוצה שניכנס ונראה את הילד ונבין במה מדובר". התחלתי לבכות, ואמרתי שאף אחד לא בא לראות את הילד עד עכשיו.

נכנסנו לטיפול נמרץ, הרופא הזדעזע ממה שראה, הוריד מיד את התפרים המזוהמים ונתן אנטיביוטיקה דרך הוריד, והתחיל עם חבישות לחץ על מנת לצמצם את החור.

לאחר שהשתחררו הביתה עדיין נאלצו להמשיך בחבישות ומדבקות מיוחדות, כדי לאחות את הקרע שנוצר במהלך הניתוח, בסיוע הפרופ' מאיכילוב. כיום ב"ה - מספרת האם - כבר החליפו לצינור קטן יותר שמתאים לגיל הילד.

כיום, בני בן שש וחצי, שנה וחצי בבית ללא אישפוזים, ומה שבטוח שלעולם לא נתקרב יותר ל'הדסה עין כרם'...

לצערנו, דווח לנו כי הילד מאובחן היום כנכה 100%, פרטי הילד ומשפחתו הגיעו אל העסקנים והאגודה לבלימת התנכלות רפואית לציבור החרדי, כולל המסמכים הרפואיים, הנמצאים בידי האגודה.

פרשת עקב תשס"ט

ממכתבים בעקבות סערת השעוריות הרפואיות

לשמור על החולים!!

בימים אלו בהם התחילו להתגלות מעט מהעולם האפל והשחור שבבתי החולים, רציתי לעורר את תשומת לב הציבור למצב קשה ומזעזע שהלכה וצברה תאוצה בתקופה האחרונה, לגבי הטיפול בקשישים, במחלקות שונות בבתי חולים, והוא הנושא של זלזול בערך קדושת החיים שכמתנדב הנני עד לו. מקרי הזלזול החמורים שראיתי כלפי קשישים היו נוראים. כולנו יודעים את הנפסק בשו"ע, שהמקרב מיתתו של חולה, דינו כרוצח ושופך דמים ממש.

א. העובר במחלקות "טפול נמרץ" ישים לב שאין שם כמעט זקנים, זקנים לאחר אירועי התקפות לב ל"ע או במצבים המצריכים אשפוז במחלקת "טיפול נמרץ", לא מוכנסים לשם בכלל. יש מדיניות ברורה ש"הזקנים לא יתפסו מיטות"!

אחת מקרובותי הגיעה לבית החולים עם בצקת ריאות, עסקני הרפואה אמרו שאם החולה תוכנס לטיפול נמרץ ניתן יהיה לרפא אותה. אבל היא היתה מעל גיל 70, ולכן הוכנסה למחלקה פנימית רגילה, שם לצערנו היא נפטרה.

ב. במחלקה מסויימת ב"בית חולים מפורסם", ישנה מדיניות שלא לתת כלל טיפול לחולי אלצהיימר רח"ל!! אני יודעת שזה מזעזע, אבל זה לצערנו ובושתנו – נכון.

ג. רופאים רבים בראיונות בעילום שם הסכימו להודות, שאינם נוהגים לטפל בחולים סופניים, ובמקרים רבים אף הורגים אותם בידיהם ר"ל, כמובן לא באקדח. רק בזריקה במינון גבוה במיוחד, והחומר (בד"כ 'מורפיום') יעשה את שלו.

ב"בית חולים מפורסם" התגלה לאחרונה, שמספר הנפטרים ה"י במשמרת מסוימת בלילה, עולה באחוזים ניכרים. בירור קצר העלה כי החולים ה"נודניקים" - כלשון האחיות - נשלחים לעולם שכולו טוב, הן גם הועמדו לדין והואשמו בהריגה.

לאחר שנוכחתי במקרי זלזול חמורים, פניתי אל רבנים שמכירים את התופעה היטב, והורו לפרסם את הדבר ככל האפשר.

כמו כן פניתי אל עסקנים חרדים העושים כל ימיהם ולילותיהם בשטח הרפואה, והם אמרו לי שיש בידיהם סיפורים מסמרי שער על התופעה. וכולם יחד הורו לצאת בקריאה לכל מי שיש לו קרוב או מכר בבתי חולים:

אנא !! שמרו על יקיריכם. פקחו עין זהירה ובוחנת היטב על כל מה שמתרחש. לפי החוק הבינלאומי חייב הרופא לדווח לבני המשפחה על אופן הטיפול. על בני המשפחה לדרוש את היחס ההוגן המגיע להם בדין ובצדק.

והעיקר: שהו ליד מיטת יקיריכם, אם אפשר - כל הזמן, ללא שום הפסקה. ב"ה שעם ישראל גומלי חסדים, וניתן להיעזר בהרבה מתנדבים חרדיים.

אם אתם מכירים אדם גלמוד השוהה בבית חולים או בבית אבות, מצוה רבה לשהות לידו. ולפעמים זה ממש חיוב: "לא תעמוד על דם רעך".

לצערנו, אין היום שום פיקוח על בתי אבות, מחלקות סגורות לתשושי נפש שבהם אלפי קשישים וחולים, ודמם הפקר ר"ל.

ואולי גם, לאור הסערה הגדולה, ולאור הנחיצות הדחופה לגלות את הנעשה במחשכים במעללי הרופאים, יתחולל שינוי בדבר, ואלפי חסרי ישע יינצלו מגזר דין מיתה ר"ל.

ויהר"צ שנשמע אך בשורות טובות, ישועות ונחמות.

צ.ש. ב"ב

סכנה לזקנים בבתי חולים

זה כמה שנים שאני חי בתחושה כבדה שחותני ע"ה נפטר בבית החולים, בשעה ש-2 אחיות נכנסו 'כדי "לעזור" לו באכילה'... מאחורי הדלת הסגורה, במקום הקרובים שנתבקשו לצאת, ונתבשרו לאחר זמן קצר בצער רב... אולי כדי לפנות מקום עקב מצוקת אישפוז.

אבל בנוסף לזה, הרופאים מחפים זה על זה כשקורים מחדלים רפואיים, פעם ביקשו קרובי משפחתי שרופא מומחה מבית חולים אחר יבדוק את ילדם - באופן פרטי, ביקש הלה את התיק הרפואי של הילד, כדי שלא לסתור ח"ו את דברי הרופאים האחרים.

רק במקרים יחידים ממש, כאשר טיפול לקוי יוצא ומתפרץ לרחוב ע"י שעורריה, כמו כאן שעצרו אם מסורה באכזריות, רק אז שומעים על כל הפאשלות והרציחות ה'רפואה הישראלית' ה"י.

ולצערנו נלכדים בזה גם רופאים המכונים 'דתיים' שמהם רבים שתומכים ברצח מתים במוות מוחי ועודדו והמריצו חוק רצח זה. ובכלל, האדישות לחולים והזלזול בחייהם היא תופעה מערכתית ידועה שיש לה עידוד מצד כוחות אפלים.

ולכן שוב יש להזכיר לכל משפחה שמגיעה לבית חולים עם אחד מיקיריהם, אסור לעזוב שום חולה, ובפרט חולה זקן, ולא להשאיר אותו לבד ולו לרגע בבית חולים.

מלבד זה ידוע בין עסקני רפואה שיש עוד דבר נורא ומזעזע והוא: "המתת חסד" של תינוקות חולים שנולדו עם פגמים חמורים ה"י. לפני כמה שנים גם פורסם על קשר השתיקה של רופאים בנושא זה. ודבר טבעי הוא שהחלשים נפגעים יותר, ולכן הפחד גדול מאד שלגבי החרדים שאינם מתלוננים בתביעות בבתי משפט הציוניים, עלולים ה'רוצחים בחלוקים הלבנים' לפגוע יותר ח"ו ה"י.

כבר כלו כל הקיצין מהני רשעי עולם תחת אדרת כחש וכזב ובמסוה מצילי חיים, שבעווה"ר מתקיים בהם "ויציצו כל פועלי און להשמדם עדי עד", ולא נשאר לנו אלא לצפות לתיקון העולם ולזעזוק עד מתי? ועלינו להתפלל שלא נצטרך להזדקק לרופאים כלל, והשי"ת יושיענו וירפאנו וישמחנו ויזכנו לראות במהרה בגילוי אור משיח צדקנו אכיה"ר.

ב.י.

שמונים שנה לפרעות תרפ"ט – תשס"ט בעטייה של הפרובוקציה הציונית

ל"סולחה". מישוהו במחנה הציוני היה חפץ ליטול הגמוניה דיפלומטית לעצמו בלבד ובנשימה אחת גם להקריב דם יהודי נקי וחף מפשע על מזבח הציונות המדינית.

הסוף היה שלהבטחות ה'הגנה' לא היה כל כיסוי. לקראת כניסת אותה שבת, נעלמו כל החוגים הציוניים מהעיר והפקירו את אלה ששילמו אחר-כך בדמם - לשלם על פרובוקציית הר הבית.

פרובוקצית הר הבית דאז, לא היתה הראשונה במעללי הציונים המורדים בה', במשיחו ואף באומות העולם. כבר בימי שלטון הטורקים - כשהישוב היהודי היה קטן - התגרו ראשיו בשליטים וסיכנו את כל היהודים בנפשם.

היה זה א. בן יהודה שר"י - בודה "השפה העברית" מליבו, שהרהיב עוז ובסמוך לחג החנוכה הזכיר את החשמונאים הקדושים כתירוץ למרידה בתורכים, מבלי להבין את המשמעות האמתית של ימי החנוכה. רק תושיתם של רבני ארץ-ישראל, שהסתייגו ממנו בפני השלטון התורכי, הצילה את יהודי ארץ-ישראל מאסון ח"ו.

מאז הפוגרום בחברון ועד היום עברו שמונים שנה של דם, יזע והרבה דמעות ושכול. חלום "שתי גדות לירדן" - של מחוללי הפרובוקציה בהר הבית בתרפ"ט התפוגג, ויורשי "מורשת" זו כבר ויתרו גם על גדה מדינית שלימה במערב הירדן. הם בנתיים אימצו את ההכרה בעם הפלשתיני וזכותו למדינה עצמאית בצידה המערבי של הירדן. מנגד הללו ממשיכים להונות את העולם, מגשימים קולוניאליזם מערבי וחילוני, אך ממשיכים להשתמש בתנ"ך הקדוש ובקודשי ישראל כתירוץ ציני לעמדותיהם.

לצערינו, התקשורת ה'חרדית', ממשיכה מדי שנה בשנה, לשרת את אלה ששפכו דם יהודי חינם במאווייהם הרמיוניים והרי האסון.

גם אלה שזוממו אז לכבוש את הר הבית ולהתנחל על שתי הגדות לירדן ויתרו מזמן על חלומם, ורק הקורבנות לאותו חלום ממשיכים להדרש... מאת: א. קריפמן

ערוץ הטבה נוצרית למעל מיליון בתי אב באר"י יושק בראשות הרש"ע ברקת ושרים ציוניים בסמוך לכותל המערבי

ומפעיליו לבין 'ישראל ביתנו' הדוקה ביותר, ויו"ר החברה הנוצרית המפעילה את הערוץ ציין שפעל למען הצלחת 'ישראל ביתנו' בבחירות, ושמח על ש"מנהיגה ממלא תפקיד מפתח כשר החוץ בממשלת ישראל". כמו"כ ציין את העובדה המחפירה שלפיה "רבים מנציגי השלטון מתייחסים בחיוב רב למאמינים האוונגליים".

עד היום לא קיבלו ארגונים או חברות נוצריות מובהקים גושפנקה רשמית כ"כ מהציונים, בנוסף לכך מציינים ב"יד לאחים", כי ישנו היבט חמור נוסף ומיוחד בהפעלתו השעוררייתית של הערוץ הנוצרי ובלגיטימציה שניתנת לו, שבא לידי ביטוי בתוכניות מיוחדות הפונות לילדים והמכילות תכנים נוצריים מובהקים.

יו"ר יד לאחים הר"ה ג'ר' שלום דב ליפשיץ הביע תדהמה לנוכח הגושפנקא הממשלתית, כאשר לא די שמדינת ישראל איפשרה במסגרת העלייה מברית המועצות של מיליוני גויים, אלא שגם את היהודים שביניהם הם רוצים להפוך לנוצרים ר"ל, כאשר ראשי הנוצרים הכריזו על מטרת הערוץ: "להגיע לכל בית ובית של דוברי הרוסית בישראל", ה"י.

כמדי שנה בשנה בחודש אב, נזכרים שוב בטבח חברון המפורסם בשנת תרפ"ט. הרבה דיו נשפכו ועוד ישפכו בענין, אך מלבד השכול, הכאב ומנה גדושה של לאומנות, את העוקץ - שגרם לפוגרום - מסתירים. וזו מחובתינו להזכיר באופן תדיר, מאחר שבאים להשכיחם.

הכל החל בפרובוקציה לאומנית של מיעוט חילוני-קיצוני, שפעל כנגד דעת ההלכה והתורה. הכנופיה הזו גררה את כל היישוב היהודי למרחץ דמים, שקורבנותיו היו יהודים תמימים ושקטים מקרב הישוב הישן', שלא היו להם יד ורגל בפרובוקציה.

תשעה באב של תרפ"ט שימש כתפאורה פרובוקטיבית למחללי שבת וזוללי הבשר בעיצומו של הצום. הם נמנו על תנועת בית"ר. בעיצומו של הצום על החורבן ניסו הללו לעלות – בניגוד להלכה היהודית - להר הבית בירושלים, תוך בעיטה בחוק הבריטי והתססת ההמון הערבי, שבין כה וכה היה מוסת מכל מעלליה של הציונות, שחדרה בין הכידונים הבריטיים.

ההמשך היה ספוגרם, ומי ששילם את המחיר היו בעיקר אלה שחזותם העידה עליהם כי הם יהודים - האשכנזים החרדים והספרדים השורשיים. מכולם שילמה חברון את המחיר היקר ביותר - מרחץ דמים, נטישת העיר על-ידי מעט הניצולים וזכרונות קשים לדורות של המעטים שנשארו מהם.

מי שיעלעל בדברי אותם ימים יגלה כי גם אירגון ה'הגנה', "המתון" כביכול, לא טמן את ידו בצלחת, וכי גם לו היה חלק בהונאה נגד אומללי חברון.

ממש עד לערב שבת בה אירע הפוגרום, הסתובבו שליחי 'ההגנה' בעיר ועודדו את היהודים המסכנים והמבוהלים שלא לעזוב את העיר. "אנחנו נגן עליכם בגופינו" - הבטיחו. "אסור להפקיר ישוב יהודי".

אנשי הארגון גם מנעו מראשי הישוב היהודי בחברון - ובראשם הרב חיים באגיו, רבה של העיר, להיפגש עם המנהיגות המקומית הערבית

סיפורי מופת על יגיעת התורה של

מרן רבינו חיים הלוי מבריסק זצוק"ל

- נ"א מנ"א תרע"ח -

הספק לימוד בקיאות

בסדר לימודו של מרן הגר"ח מבריסק זי"ע, היו לו שני סדרי לימוד ביום, שש שעות בכל אחד, ובכל אחד מהסדרים למד שלשים דף גמ' רש"י ותוס', רמב"ם טור וב"י, ואמר לבנו מרן הגר"ח מבריסק זי"ע שכל מה שצריך לחשוב חשב, אך לכלל אמר, שצריך ללמוד ארבעים דף לפחות בחודש בבקיאות.

ומרן הגר"ח זצ"ל אמר שהוא מוריד חצי, לאבא היה כח לזה, אבל אנו צריכים ללמוד עשרים דף לחודש, ובפחות מזה בוודאי שאי אפשר לצאת ת"ח. ואמר שאביו הגר"ח אמר לו שצריך ללמוד "שנעל און לייכט" (מהר וקל), שאל אותו הגר"ח זי"ע, תינח "קל" אפשר שלא להתעכב מדי הרבה, דהיינו שלא ילחץ את המוח אלא ילמד בקל. אבל מהר כיצד אפשר, הרי עדיין אינו מבין?

ענהו אביו: מי שהרגיל את עצמו להבין לאט, לכן אינו יכול ללמוד מהר, לו ילמד מהר, יבין מהר. לימוד מהר אינו כקריאת דף היומי בלבד, אבל עכ"פ א"צ לדעת כל הקושיות והתירוצים, כדרך שלומדים היום בשיבות. שכשעובר דף בלי קושיא אין מרגישים בטוב, לא זו הדרך, אלא צריך ללמוד לפחות עשרים דף בחודש, עם רש"י ותוס' ורא"ש, אפשר עם עוד מפרש שכולל אחרים, כהר"ן או הריטב"א ורמב"ם, וכשיש הערות ומתקשים אפשר לחשוב מעט, ולהשאיר לסדר אחר, ובדרך זו שייך שידע את כל הש"ס, ויגדל לאדם גדול ממש.

עד אפיסת הכוחות

מרו הגר"ח היה בטבעו גיבור גדול. מספרים שפעם בא לפניו אדם אחד וטען שמגיע לו יותר צדקה מכפי שנתנו לו, וכפי הנראה מרן הבין אחרת, רצה אותו אדם להפחידו ולהראות לו שכחו גדול, לקח מטבע ועיקמו באצבעותיו, לקח הגר"ח את המטבע ועיקם אותה בחזרה.

אך למרות זאת בסוף ימיו היה חלוש וחיוור, כי מסר כל כוחו והחייגע בתורה עד אפיסת הכוחות ממש, והגר"ח פיינשטיין זצ"ל סיפר שהגר"ח היה כ"כ מאמץ את מוחו עד שראשו היה מתחמם, ובימות החורף היה מקרב את ראשו לברזל קר כדי לקרר את ראשו, וכשהיה חושב בלימוד בריכוז עצום היה נוטף ממנו זיעה.

הגר"ח היה יושב וחושב כששתי ידיו קפוצות, מניח אגרוף על גבי אגרוף, ולוחץ את מצחו עליהם בחזקה.

"מאה וחמשים דפים בחצי שעה"

היה תקופה שהגר"ח הרגיש כאבי ראש חזקים. כשלא היה ברירה הלך לרופאים ובדקו אותו וכולם אמרו שאין רואים מדוע ראשו כואב, עד שהחליטו ללכת לאיזה רופא גדול ומפורסם שהיה יהודי, וגם הוא לא ראה כלום, ואמר שאין לו שום עצה רק ללכת עם רבי חיים לביתו לראות מה הוא עושה בכל רגע ורגע ביממה אולי יוכל לפענח את הדבר.

ואכן הרופא נלווה אחר רבי חיים לביתו, והחל עוקב אחר כל תנועה שעושה, והנה הוא רואה שבבוקר אחר התפילה הוא נעמד ליד הקיר ועוצם את עיניו בערך לחצי שעה, ואח"כ הוא כאילו מתעורר וממשיך בדרכו,

וראה שמצמיד ראשו על הקיר בכח וברוב התאמצות, והבין שמזה בא הכאב ראש. כשרבי חיים פקח את עיניו ניגש הרופא ושאלו: רבי, מה הנך עושה בחצי שעה זו? ענה רבי חיים "באותה חצי שעה אני חוזר על מאה וחמשים דפי גמרא כל יום בעל פה"...

חזרה ביגיעה

פעם אמר הגר"ח שבוואלאזין הוא לא נחשב בין המתמידים של הישיבה, משום שכיון שהיה מתאמץ ומייגע את מוחו יתר על המדה הוצרך להרבה שעות מנוחה.

וכן היה עומד אז מידי יום ביומו במשך כשתי שעות על רגליו וראו עליו שהוא מרוכז מאד. ואמר שבזמן זה נהג לחזור במוחו על שמונים דפי גמרא...

סיפר הגאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל שבישיבת וואלאזין למדו בני הישיבה דף גמרא בכל יום ורוב הבחורים חזרו על הדף שנים עשרה פעמים, ואילו אני - אמר על עצמו - הואיל והנני מתעמק ביותר לא היה באפשרותי לחזור על כל דף אלא שמונה פעמים בלבד, וארבע פעמים אלה שהחסרתי חסרים לי עד היום הגירסא דינקותא. ופעם אמר שאפילו אלה שלא נחשבו בין המתמידים הגדולים בישיבה חזרו על כל מסכת שמונה פעמים.

ולמען האמת כשנתמנה הגר"ח להיות מגיד שיעור בישיבת וואלאזין היו כמה רבנים ישישים שהתנגדו לדרך הלימוד המחודש שלו וערערו שלא יגיד שיעור. ואז באו כמה גדולי תורה לישיבה לשמוע האין הוא אומר שיעור. השיעור היה בפ"ק דיבמות ואמר שיעור נפלא, ופתאום באמצע השיעור הפסיק, כי נזכר אז בדברי הרמב"ם בפ"י המשניות שסתרו דבריו שרצה לומר, ואף ששומעיו לא ידעו מדברי הרמב"ם, מכל מקום מאהבת האמת שבו, לא רצה להמשיך בדבריו, וחזר בו ברבים מחידושו וישב במקומו.

שיעור זה היה צריך לקבוע אם ראוי הוא להיות ר"מ

עני בקי בש"ס...

פעם אחת הגיע מרן הגר"ח זצ"ל לאוטוואצק, והתאכסן אצל אחד מגבירי העיירה. יום אחר סיפר רבי חיים לבעל הבית כמה שהוא שמח מבנו מרן הגר"ח שכבר אז היה גדול בתורה. הגביר שהחזיק את עצמו מבין ומומחה, שאל "אם בנך כ"כ מוכשר למה אינך מלמד אותו לשון רוסיא", רבי חיים העמיד פנים תמימות ושאל "מפני מה הנך חושב שבני צריך ללמוד רוסית", ענה הגביר "אם הנך רוצה שבנך יהיה "רב" יהיה מחובתו לדעת לשון רוסית מחמת הגזירה של הצאר, ואף שדחו את זה לכמה שנים אבל בסוף זה יתקיים וע"כ הנך צריך ללמוד".

רבי חיים אמר לו "אם כך הבן שלי לא יהיה רב!" שאל הגביר "א"כ מה אתה חושב שיהיה "ראש ישיבה"? גם הוא צריך לדעת רוסית כדי להתעסק עם ההנהלה והגבירים שיודעים רוסית", ענה לו רבי חיים "א"כ הבן שלי לא יהיה ראש ישיבה!", אז שאל הגביר "א"כ מה יהיה מבנך?" ענה לו רבי חיים "אתה שואל מה יהיה, עני פשוט הוא יכול להיות, א"כ הבן שלי יהיה עני, איזה פנים יפות יהיה לבני כשהוא יהיה עני אבל עם זאת יודע את כל הש"ס בע"פ בראשו"...

בישיבה, והנה נכשל בפני הכל באמצע שיעורו. אך הרבנים החליטו שאיש אמת כזה שמוכן לסבול בוושה ולחזור בו ברבים, ראוי לומר שיעור בישיבת וואלאזין.

לאמיתה של תורה

וכן סיפר לתלמידו הגרא"ז מלצר זצ"ל ואמר לו: בא ואספר לך מעשה שהיה אתי בתחילת היותי ר"מ בישיבת וואלאזין. כר"מ צעיר היו כדרך הטבע מתנגדים למנוי זה. באחד הימים הראשונים שבהם נתתי שיעור בישיבה, עליתי לבימה, קראתי את דף הגמרא ולאחר מכן אמרתי "אין לי מה לומר בפניכם על דף זה", וירדתי. בני הישיבה עמדו כמובן נרתעים למחזה.

כאשר הלכתי לומר את השיעור - הוסיף רבי חיים - היה לי שיעור בבחינת "מרפסן איגרא". על השיעור הזה עלתה בדעתי בדרכי אל הישיבה פירכא שהיתה "מרפסן איגרא", איש לא היה מעלה על דעתו את השאלה הזו, המשכתי ללכת ועלה בדעתי תירוץ על הפירכא שהיתה אף היא "מרפסן איגרא", איש לא היה עולה על תירוץ כזה. אבל הואיל וסבור הייתי שזה לא על דרך האמת, ירדתי מהבימה, ואת השיעור לא אמרתי.

כשסיים שאל רבי חיים את הגרא"ז: "האם גם אתה יכול לנהוג כך? בצורה כזו אפשר להיות ראש ישיבה..."

מה צריך ראש ישיבה לדעת?

סיפר הגאון השקדן רבי ישעי' זאב וינוגראד זצ"ל שהיה ר"מ בישיבת תורת חיים בירושלים, ונסע בשנת תרע"ב בשליחות הישיבה תורת חיים לחו"ל לקבץ כספים, והגיע לבריסק, בתחילה לא ראה הצלחה רבה במגביותיו.

מנהגו היה בכל בוקר אחרי תפלת שחרית לא לצאת מבית המדרש עד שלמד אחרי התפלה שמונה דפים גמרא ליום, וכך סיים את הש"ס בכל שנה. בהיותו בבריסק, למד אחרי התפלה שמונה דפים גמרא על סדר לימודו במסכת חולין פרק העור והרוטב, ואח"כ שמע שבאותו יום יתקיים שיעור של הגר"ח בביתו, וכמובן בא לשם, והיה החדר מלא בבעלי תריסין מופלגים, והוא עמד בשורה האחרונה.

רבי חיים הרצה את שיעורו החוצב להבות אש, ואמר איזה חידוש גדול, אשר זה היה יסוד כל השיעור, ותוך כדי שמיעה היה נדמה לו לר' ישעי' שמהגמרא בפרק העור והרוטב שלמד זה עתה, יש סתירה להיסוד שאמר רבי חיים, אמנם בתחילה לא העיז להשמיע קולו, אלא שכשהמשיך רבי חיים בשיעורו הרהיב ר' ישעי' ואמר ממקומו בקול ענות חלושה כמדומה שבפרק העור והרוטב... ולא המשיך לדבר, כי מיד השתיקוהו הנוכחים, שלא יפריע למהלך השיעור.

אמנם אזני רבי חיים קלטו מה שאמר, ומיד פנה אליו ואמר: אמרו מה שרציתם לומר... ואז אמר ר' ישעי' "כמדומה שבפרק העור והרוטב כתוב אחרת...". ומיד נדהם רבי חיים

לרגל גלייז "העדה" ה"אלף וחמש מאות"

מערכות ישראל למען חומר קריאה בשרה

חלק א' - מאורי הגולה מייסדים חברות "מחזיקי הדת" וגלייז "מחזיקי הדת"

ואף נשא את הוצאות הדפסתו ואף עזר רבות בהפצתו. הוא גם השפיע על האדמו"רים בני דורו שיקנו את העיתון וימליצו עליו בפני חסידיהם. גם אל הגה"ק ה"שפת אמת" מגור זי"ע פנה בענין העיתון "מחזיקי הדת". היה זה עוד באותו זמן כאשר טרם השלימו עם עצם הרעיון של הוצאת עיתון, ואף על פי כן, בכדי לא להשיב את פני האדמו"ר מבעלז ריקם, ציוה ה"שפת אמת" להזמין שני טפסים מהעיתון, אבל מיד כשהגיעו לביתו ציווה להעבירם באש...

*

המהר"י מבעלז זי"ע כתב מכתב לאנשי שלומו בזה"ל: ב"ה, רב ברכות אין קץ אל כבוד שלומי אמוני ישראל המחזיקים במצות ד' וחפצים בתורתו כל הימים. כל אחד ואחד בשמו יבורך בכל אתר ואתר יצ"ו הע"י.

באתי לבקש מאת כבוד תורתכם ליקח חבל בהעלה היוצא בלבוב מתחת יד ח"ק המחז"ה (המחזיקי הדת) מדי שבוע בשבוע. נא ונא לכתוב ידו לקחת אותו לתוך ביתו, גם אם נמצא איש אשר לא הבין התועלת אשר ממנה נצמחה, יסמוך עלי, כי תקוה להשי"ת שיצמחו טובות לישראל באמצעותה. נא ונא ליתן מקום לדברי אלה הנאמרים באמת וצדק, דברי המצפה להרמת קרן ישראל.

הק' יהושע מבעלזא

*

חפצם של יחידי סגולה להוציא לאור עיתון ברוח חרדית לא מצא עדיין מסילות בלב רבים מהחרדים, הללו הביטו על העיתון כעל מקור לליצנות והוללות. הם לא האמינו שיעלה בידיו של מאן-דהוא להבדיל בין קודש לחול ולייסד עיתון שכולו קודש. הם אף לא חשו בנחיצותו של עיתון שיעמוד על המשמר ויתריע נגד האויב שבשער.

אבני-נגף מבית ומחוץ מונחות היו בדרכם של מייסדי העיתון החרדי, כי לזקני הדור קשה היה להבין, האין יש בכלל מקום לעיתון, והרי יש לנו תלמוד, מדרשים וספרי מוסר מגאונים וקדושים. לעומתם, אלה שהבינו והכירו את הצורך בכלי מגן לפי התפתחות הזמן, לא האמינו כי רעיון זה יצא לפועל, וגם לא האמינו שיש בין החרדים סופרים חרוצים שיוכלו להתמודד בהצלחה במערכה נגד סופרים מלומדים כחפשים המשכילים. היו גם שחששו להיכנס עם החפשים בפולמוס הכתיבה מפני חמת המלשינים, שמא יבולע להם, כאשר יגיעו הדברים לידי אנשי הממשלות.

לכל אלה היה צורך להסביר להם, שהדורות הקודמים לא היו זקוקים לארגון ולממסד, כי היו בקשר אמיץ, קשר של קיימא בדת ובמורשת אבות. רוח אחת ומחשבה אחת היתה לכולם. חיי היחיד והציבור, סדרי הקהילה ותקנותיה נחתכים היו על פי הרבנים והמנהיגים. העם לא נתפלג למפלגות שונות, וכאילו הוצק מחומר אחד. הקשר היה טבעי, כי חפץ ורצון אחד היה לכולם.

אך מאז, בימים טרופים אלו, השתנה המצב בתכלית. מאז נשאו המהרסים את ראשם, החלה הטמיעה וההתבוללות, עד שגם שומרי אמונים נזדעזעו בראותם כי בניהם נטשו את דרכי אבותם, פנו והלכו לשוקת זרה לשתות שם מים עכורים. תנועות שונות צצו, קמו ונפרדו למפלגות שונות, ואילו שלומי אמוני ישראל, מפוזרים ומפורדים.

*

בשנת תרס"ג הופיע בעתון "מחזיקי הדת" מאמר על נחיצות העיתון והרי קטע מן המאמר: "זקנים מן הדור הישן הביטו אז לפני חמשה ועשרים שנה

הנכספת להכניס את הטומאה תוך מחנה ישראל, להחדיר אליהם את דעותיהם הנלוזות ולהציג את עצמם כחכמי ישראל גיבורי החירות וקברניטי האומה.

לאט לאט ובהדרגה התאזרחו בספרותם הקלוקלת אצל צעירי הדור וכן אצל המבוגרים, אשר מרצונם לדעת את המתרחש בעולם הגדול לא נמנעו מלקרוא בעתוניהם, אף בשעה שידעו שהם מלאים רוח אפיקורסית. חוג קוראי העיתונות התרחב מיום ליום, ובלב העם נסולו מסילות לדרך הכפירה וההתכחשות למקור.

באותה עת התחילו להתעורר במחנות יראי ה' כדת מה לעשות לגדור גדר ולעמוד בפרץ. הגה"ק רבי יהושע מבעלזא זי"ע כבר התעורר בין הראשונים, וראה את הארס המפעפע ומכלה כל חלקה טובה. בעיניו הנבונות ובשכלו הזך הוא ראה את השואה הרוחנית הקריבה והולכת בצעדי ענק, הוא עמד על גודל הסכנה, ועד מהרה הגיע לידי מסקנה כי חייבים לשנס מתניים ולהיחלץ למלחמה.

חומרת השעה התבטאה בכך שרבים מיראי ה' לא שמו לב לתוכחתם המגולה של גדולי התורה, לאחר שהספרות האפיקורסית התפשטה, הקריאה בעיתוני החפשים כבשה לה דרך ברשות הרבים, והרעל הספרותי חדר ללב הנוער.

בין הבולטים בראש עדת ישראל היה אז אותו צדיק רבי יהושע'לע מבעלזא זי"ע אשר לא הסכים עם אלו היוצאים ידי חובתם בביטול דברי מחרפיהם במחזיקי-יד בעלמא, ואינם עושים דבר של ממש לסתור דבריהם. הוא גרס, כי חובה להתחשב עם חידושי הזמן ולאחוז בכל אותם אמצעים וכלים מתקדמים כדי להשיב מלחמה שערה. יש לייסד ולטפח ספרות נאמנה, אשר תדע לענות לחפשים כאיוולתם ולהקהות את שיניהם.

*

הרעיון קרם עור וגידים, ולא ארכו הימים ומתחת למכבש הדפוס יצא גליון בודד בשם "מחזיקי הדת". מני אז שימש גליון זה ככלי מבטאם של הרבנים והחוגים הנאמנים ליהדות נגד המהרסים והמתקדמים למיניהם, ועמד על משמר עניני היהדות והגין על קדשי ישראל.

כעבור שנה, בתרל"ט, התחילה החברה להוציא בקביעות עיתון משלה, גם הוא בשם "מחזיקי הדת". העיתון הופיע פעמיים בשבוע ביום ראשון ובערב שבת. המהר"י מבעלז זצ"ל היה התומך העיקרי בעיתון

הוראת השעה הדהדה בתפוצות ישראל, באותה שעה שבה הגיעו גדולי ישראל לכלל החלטה, כי צו השעה הוא לצאת בספרי מלחמות ה', לחגור קשת וקסת, וכי החרדים לדבר ה' יאחזו בעט סופרים להילחם במחרפי ה' ובמנאצי התורה ומוזיקיה.

*

בעת ההיא היתה קריאת העיתונים נפוצה מאוד, עד שנעשתה אצל אנשי העם להרגל קבוע ולצורך חיוני ביותר. בעזרת התפשטות העיתונות והתרחבותה, עלה בידי ה"משכילים" החפשיים, ומאוחר יותר, תולדותיהם הלאומיים והציוניים למיניהם. להפק את זממם ולהשיג את מאווייהם.

ה"חפשים" הוציאו לאור עיתונים משלהם, גדושים בכפירה ומינות, מתוך מגמתם הברורה להשריש בקרב העם דיעותיהם הכוזבות. גאוני ישראל ומאוריו היו לצנינים בעיניהם, ומעל דפי בטאונם שפכו עליהם קיתונות של בוז ונאצה. הלשינו עליהם בפני השלטונות והמלשינות מצאה נתיבות ללבם. לאחר פרק זמן עלה בידי ה"משכילים" להגביל את זכויות הרבנים והמלמדים ולהבאיש את ריחם בעיני הדור הצעיר.

בהיותם המנצחים על במת העיתונות הגיעו למטרתם

על יסוד עתון אורטודוקסי - חרדי כעל דבר טפל ודבר מותר, מפני שבאביב ימי חלדם לא צצו העיתונים לרבבות כצמח השדה גם בעולם הכללי, ובעולם הישראלי בפרט לא היתה העיתונות במציאות, וגם העדרה לא עשתה כל רושם, כי לא היה מי שיחוש לנחיצת עתון עברי, לבד מאנשים פרטים שבראו להם את "המגיד" לשם הרחבת השפה העברית, אבל לאינטרסים אחרים לא מצאו העתון העברי ראוי לנחוץ להשתמש, כי בכלל לא היה להם שום ענין נחוץ שלמענו יחזיקו באורגן מיוחד הנחוץ כסף רב לשכלולו ולהחזקתו.

בכל זאת כשבא רבנו האדמו"ר הגה"ק מבעלז זללה"ה וברוח קדשו ראה לנחוץ בזמן הזה עתון חרדי, כי יעמוד כצופה נאמן למפלגתו להגיד להם כל הנעשה בעולם הישראלי מצד המפלגה השואפת לחופש הרוח לדחוק את רגלי השכינה, ולהזהיר אותם ולהודיעם את הסכנה האחוצה והכרוכה בעקבות צפרי דרור אלה, וכן לכל האינטרסים שהחלו להתרבות בקרב מחנה ישראל, יהיה העתון החרדי הראשון להודיע דעתו והשקפתו, אז קיבלו הזקנים שבדור את דבריו באמונה, ולא הרירו אחרי רבם גם בדבר שלפי דעתם ללא עזר וללא הועיל ולא הבינו את ערכו, והמה החזיקו את עתוננו עד היום הזה.

ועתה בזמן הזה מי בכם מקוראינו שלא יבין את נחוצות העתון "קול מחזיקי הדת" שהננו מוציאים לאור. מי לא יחוש ערכו בהווה שהננו העתון היחידי העומד על המשמר להעיר ולהריע על כל הנעשה בישראל שלא כרצונו ית' וכרצון יראיו, הוא העתון היחידי אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד, ואף האמת נר להגליו והצדק אור לנתיבתו - הוא העתון אשר כשמו כן הוא, קולו הנהו קול של כל מחזיקי הדת!"

*

העיתון "מחזיקי הדת" עמד על המשמר בכל הענינים הנוגעים לדת, והגיב בחריפות על כל הצעותיהם של מתבוללי חברת "שומר ישראל", ובעיקר על הצעתם לעקור את לימוד התורה שבעל-פה מבתי-הספר לילדי ישראל.

היתה זאת עבודה קשה, לפי שאנשי "שומר ישראל" כבשו את הקהילות והחלו להכניס בהן סדרים מודרניים בצעד בעקבות המתבוללים הריפורמיים במערב-אירופה. גם בעיני השלטונות עלתה קרנם ואליהם היו פונים בשאלות בעלות אופי יהודי.

העיתון מספר על עובדה אחת, שהפכה לשגרה, לרגל הצלחתם של עוכרי ישראל אלו אצל השלטונות. כאשר ביקש רבה של לבוב הגאון רבי יוסף שאול נאטנזאן זצ"ל, לתקן את העירובין בעיר, היה זקוק לרשיון מן הממשל בעיר. ראש העיר פנה תחילה אל 'ועד הקהילה היהודית' בשאלה אם הדבר הזה נחוץ, ומכיון שבראש הקהילה עמדו חברי "שומר ישראל", השיבו שהעירוב הוא דבר בלתי נחוץ לחלוטין ("מחזיקי הדת" ג' ניסן תרמ"א).

עובדה זו מוכיחה עד כמה היה המאבק קשה, כאשר מכל עבר הסתערו חיות טרף אלו על היהדות החרדית, כשהם משתדלים להציק לו ולרפות את ידיה ולסמא את עיני בניו ובנותיו.

*

אולם אבן בליסטרא גדולה הוטלה לתוך מחנה ה"משכילים" כשיצא לאור העיתון "מחזיקי הדת".

הללו הורגלו במשך עשרות בשנים לדון ברותחין את ראשי עם קודש וביותר את הרבנים ויראי ה', אשר היו בעיניהם כאילים אשר לא יפצה פיו להשיב למחרפיו דבר, וזאת בכוונה ובמחשבה תחלה כדי שלא להכנס כלל בדיון ודברים עם פושעים כאלה.

והנה לפתע אירע דבר חדש, הקרבן שלהם אזר עוז והתגבר כארי להיאבק בלוחציו, ובעיתון ערוך ומסודר בסגנון שלהם יצא למלחמת מגן. על כך קמה סערה גדולה ורעש איום בקרב המהרסים דורשי "תיקון" הדת.

באותה עת נתאספו המתבוללים, להמשיך לפגוע בתורה ויהדות. אז התכנסו גם כל רבני גאליציא וגאוניה. מטרת הכינוס היתה להקים גוף מאורגן שיטמש כמשקל-נגד להתארגנות המהרסים. לכנסיה זו, שהיתה כינוס לשם שמים נתאספו ובאו רבנים, צדיקים ומנהיגי ציבור. הכנסיה הכניסה רוח חדשה בחיי היהדות החרדית, אשר התחילה לנשום לרווחה, ובכל ערי המדינה נוסדו חברות "מחזיקי הדת", שהצילו את היהדות החרדית כולה מכליה ח"ו.

באותה אסיפה גדולה באו לידי ביטוי המרירות הרבה והחרדה לבאות. בחריפות יוצאת מן הכלל יצאו חוצץ מאורי האומה נגד חברת "שומר ישראל" של המתבוללים והמהרסים. האסיפה קיבלה שורה של החלטות חשובות וכן הותוו בה קווי פעולה בכל השטחים - ארגון התעמולה, חיזוק לימוד התורה, וראש לכל: מלחמת חרמה נגד זרם ההשכלה ונגד הקמת הסמינר לרבנים ומורים.

כן הוחלט אז להוציא לאור, פעם או פעמיים בשבוע את העיתון בשם "מחזיקי הדת", שיטמש כבטאונו של הארגון, שיעמוד על המשמר בהסברה מקיפה, ומעל עמודיו תינתן תשובה לדברי הבלע של ה"משכילים" ולהשמצות עתונייהם "איזראליט" ו"שומר ישראל".

מעל במתה של אספה חשובה זו יצא גם ה"קול-קורא" הראשון שעליו היו חתומים מאות רבנים ועסקנים חשובים. רבני ישראל וגדולי האומה נענו לקריאת מרן, משום שגם הם ראו בנגע ההשכלה הרס החיים הדתיים וסטייה מן הדרך המקובלת מדורי דורות, וכן חיסול השפעת גדולי התורה על המוני היהודים, לפיכך גייסו את מיטב כוחותיהם למלחמת-מצוה זו והטילו למערכה את כל כובד משקלם.

- המשך יבוא בעז"ה -

אפריון מלא ברכות

הננו מביעים את ברכותינו המאליפות לרב האי גאון וצדיק, מגדולי חשובי מורי הצדק דעדתינו, תל תלפיות בדבר ה' הלכה ודעת תורה, מעמיד תלמידים הרבה ה"ה

הרב הגאון רבי משה זאב זארגער שליט"א

רב ומו"צ דעדתינו, ראה"כ יטב לב דסאטמאר בעל שו"ת וישב משה לרגל שמחת אירוסים נכדתו הכלה המהוללה תחי'

בת חתנו הרה"ג רבי נפתלי צבי מאנדרער שליט"א ר"מ ישיבת תולדות אברהם יצחק

ולאביו הרה"צ רבי מנחם מאנדרער שליט"א אדמו"ר מקאסוב

עב"ג הבה"ח מו"מ בתוי"ש יוסף הי"ו

בן הרה"ג רבי דוד צבי שנעעבאלג שליט"א ראה"כ באכוב ירושת"ו

יה"ר שיכנו בית נאמן בישראל וירומו מהם ומכל יו"ח רוב נחת ועונג דקדושה מתוך שמחה ונחת טוב וחסד אכ"ר

כברכת

הנהלת העדה החרדית

אפריון מלא ברכות

הננו מביעים את ברכותינו המאליפות לרב האי גאון וצדיק, מחשובי מורי הצדק דעדתינו, תל תלפיות בדבר ה' זו הלכה ודעת תורה, מעמיד תלמידים הרבה ה"ה

הרב הגאון רבי יחזקאל לינדר שליט"א

רב ומו"צ דעדתינו

ולאביו הרב הגאון רבי נתנאל לינדר שליט"א

מרבני ועד פיקוח ההלכתי להשקעות ופיננסים דעדתינו

לרגל שמחת חבר מצוה לבנו-נכדו המו"מ הי"ו

יה"ר שיכנו בית נאמן בישראל וירומו מהם ומכל יו"ח רוב נחת ועונג דקדושה מתוך שמחה ונחת טוב וחסד אכ"ר

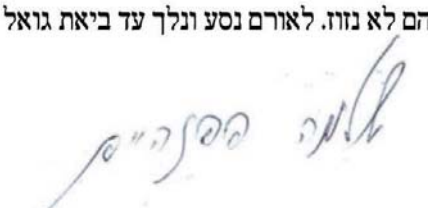
כברכת

הנהלת העדה החרדית

	חנות ירושלים: רח' מאה שערים 30 טל/פקס: 02-581-0915 חנות בני ברק: רחוב קוטלר 20 טל/פקס: 03-616-2167 מילר פוינט: רחוב יואל 5, ירושלים טלפון: 02-5022418 פקס: 02-5022416 דוא"ל: miller-p@013.net מפעל: רחוב האומן 26 א.ת. תלפיות, ירושלים ת.ד. 52296 טל: 02-678-3806 פקס: 02-678-1696
---	--

	ישיבת ברכת מלכי ישראל 7 קנין גאולה 02-5000405 מרכז מידע לזירות השכרה, מכירה ללא דמי תיווך - בדמי מני בלבד לפרטים ולדיון זירות חיים 1-800-211-111 קרוב ל-20 שנות מוניטין אפשרות לקבל מידע בפקס בחוספת 30 ש"ח לחודש
התמונות בגליון "העדה" מאירועי העדה החרדית באדיבות ידידתו הר"ר ברוך אוביץ הי"ו 05484-52811	

	הובלות קרן דוד מומחיות, אמינות, אחריות, נסיון רב העברת דירות מוסדות ומשרדים פידוק והרכבת ארונות יהונתן האס 05731-60000 - 02-999-3330	
---	---	--

בס"ד יום שני ו' מנחם אב תשס"ט בקשר למה שהודפס בשמי בשבועון "משפחה" בגליון עש"ק פרשת דברים העבר, עיקרי כוונת ומטרת הדברים היתה לשלול את האלימות וההתפרצות ללא רסן ברחובות קריה בהזדמנויות של הפגנות אשר אין זה דרך רבותינו ומאוריננו, וצר לי כי מתוך ריתחת השלילה של הנ"ל השתרבבו גם דברים שלא היו ראויים להיאמר וכל-שכן להתפרסם. רבותינו מרנן הגבד"ץ שליט"א ובראשם הגאב"ד והראב"ד שליט"א, הם המורים לנו תמיד את הדרך הראוי לילך בה ואת המעשה אשר נעשה, איך לצעוד בעקבות גדולי ומנהיגי עדתינו נשמתם בגנוי מרומים ולהבלח"ט גדולינו ומנהיגינו שליט"א, למחות נגד עושי עוול ופורקי עול תורה ואמונה, ולהרבות כבוד שמים, ומהם לא נזוז. לאורם נסע ונלך עד ביאת גואל צדק במהרה.
--

בענין המצב בבתי החולים

אל כבוד מעלת המערכת הנכבדה לאוי"ט.

בעיצומה של המערכה הק' שזיזעה את היהדות החרדית בכל העולם כולו, הריני להעלות ע"ג הכתב, שבימים אלו צצים ועולים אין ספור עדויות מצמררות ומזעזעות על דרכי הפעולה של הביה"ח, כשא' מעיז רק לפתוח פיו להוציא חולה מהביה"ת לביה"ח אחר, או להעזי לספר על מחדל רפואי, מיד יש עליו תיק תפור ועלילה שפילה.

וכאן הבן שואל, האם לא די לשובשיני החולה ביסורים והתמודדותם התמידית ליד מיטת החולה, עוד צריכים להיות נתונים ללחץ נוראי שלא יאפשר להם לקבל את ההחלטות הנכונות והמכריעות להצלת חיי יקיריהם? ע"ז לבד היה צריך להפוך עולם ומלואו, על מציאות מרה זו שעולה מעשרות ומאות בעלי המעשה בעצמם, זה פשע איום ונורא, ולענ"ד היה צריך להקים ועד מיוחד שיטפל בכל הנושא הזה, והיה אם אחד נזקק להוציא חולה ולהעבירו לידי בית רפואה אחר, יהיה לו לאן לפנות בלא לפחד ולחשוש להיות מוטל תחת איום קשה וכבד של תיק שנתפר עליו, וערוך ומוכן לכל הגה שיעיז להוציא מפיו. אין לשער העוול וההשחתה הנוראה שיש בזה, כלפי הורה מיוסר ומותש הכורע תחת הנטל מרוב צער ויסורים ומכאובים, שנוסף עליו גם פחד ואיום זה.

כפי ששמענו יש מאות עדויות כואבות על מציאות קשה ומרה זו, וגם המקרה הזה האחרון היא תוצאה ישירה משתיקתינו עד כה, יזדעזע עולם ומלואו על הפשעים התמחוללים לעיני השמש באיצטלא של בית החולים, שכביכול דואגים להחולים מרודפיו - קרוביו המסכנים את חייו... וצריך לחולל בזה שינוי של ממש שיפסקו דברין אלו לחלוטין, ה"י.

החותם מלב כואב, י.ג.ל.

בענין גדרי חובת מחאה

לכבוד העוסקים בצ"צ באמונה המו"ל גליוני העדה

הע"י

הנני להעיר על דבר המצוה והחובה הגדולה של מחאה ותוכחה, שיש לחזור ולשנן ולהבהיר לנוכח הטענה המופרכת הישנה שהמחאות אינן מועילות. כי הנה לבד מזה שהוא חוב גמור תמיד למחות ביד כל מי שעובר עבירה ולא חוזר בו כל זמן שהוא מאמין בשלש עשרה עיקרים, ואינו מחלל שבת בפרהסיא, ועוד יש חיוב מחאה כשמומר או כופר אומר לגוי שהיהודי אינו מאמין באחד מיי"ג עיקרי האמונה, או שאינו שומר על מצוה אחת מן המצוות, שאז חייב להודיע להגוי שהמומר משקר כדי שלא יתחלל שם שמים, מכל מקום מדרכי החסד, דהיינו אפילו אם לא לנו חיוב למחות ע"פ דין, כיון שיצא מן הכלל של כלל ישראל בזה שחילל שבת בפרהסיא ועל אף שמחו בו, או שהמוחה קיבל הכאות, או שהוא כופר באמת גם במה שאומות העולם מאמינים או באחד משאר חלקי אמונה, אך ממדת החסד מוחים עליו, אולי יתעורר בכל זאת, וכן כדי שלא יהא לו השפעה רעה על אחרים.

אבל זאת התועלת שיש מכל מחאה, שע"י זה מתישים לגמרי את כח הליצנות וההשפעה הרעה של הלץ והמקולקל, שאם לא היה אף אחד מוחה ודאי שהיה הוא בועט עוד יותר והיה מואס ומוחה באחרים העושים, כי היא דרכה של ליצנות להגיע לידי כך, ובדבר הפשוט הזה שמוכרחים תמיד גם למחאה כדי שלא יהא מחאה הפוכה של עושי הרע, ואם אין מכירים בזה מקהים את

ההרגשים עד כדי כך שיושבים במנוחה גם כשיש ח"ו כאלו שחוטאים וגם כשבהם מקלקלים אחרים ר"ל. ויודע כל יהודי באשר הוא, שבעניני היהדות לא זו שום דבר להועיל מבלי מחאה ותביעה מבני היהדות הנאמנה והמובדלת, ואנו בעצמינו יודעים יותר מזה, שכל מחאותינו הם בעיקר כלפי אותם שליחי החרדים המעורבים שהם סותרים בכל פעם את מחאתינו ואוי להם ולנפשם, מי יודע כמה מהתמימים והמון העם היו עוזבים לנפשם את כל הקלקול, אך מי מחזיק בידיהם, הלא הם שליחי המעורבים החרדים שמשתיקים קול המחאה, ועי"ז מתגברים העזות והחוצפה אצל שאר הליצים הריקים האחרים, ועי"ז נחלשים ההמון מחוזק דעתם ביהדותם.

וידוע שכל מי שהגיעו מרחוק מעידים ומפרסמים בכל עת שהעמידה ללא פשרות על עקרונות היהדות ללא מגור וללא בושה הם שגרמו להאיר את עיניהם ולהתחזק ביהדות, כדוגמא לכך אעתיק הלשון של אחת שעלתה מתימן בגיל ארבע עשרה, ועברה צרות נוראות במעברות שהיו באהלים בתוך המדבר והגיעו לשם אנשי הסוכנות הציונית שר"י לעקור מהם את היהדות ומנעו מהם לראות יהודים יראים, והיא כותבת על השראת החיזוק ששאבה מבני ירושלים, בסיפורה פסק דין עמ' 94: "רחובתיה של ירושלים אינן כרחובות ערים אחרות שברחבי העולם, מי ישוה לה, איזו עיר אחרת תדמה לה, סמטאותיה הקטנות הישנות סמטאות עם נשמה הן, גיליתי שבירושלים קל יותר להיות דתיה, כאן כבר לא מעירים לי השכם והערב "הורידו את הסמרטוט הזה מהראש"... כמו"כ ראיתי במודעה על איזה סמינר לבעלות תשובה שכותבים שהם נמצאים בירושלים ששם יותר קל להיות חרדיות. ויה"ר שנוכה ע"י מצות מחאה ועמידה על המשמר לקדש שם שמים, ולהראות לכל אשר מזרע ישראל כי היהודים היראים נלחמים למען מצוות ה' במסי"נ ובאהבה גמורה ומהם יראו וכן יעשו ומלאה הארץ דעה בב"א.

מאת ד.מ.ן.

בענין מחיצות נגד סרטים בטיסות

בהודיה לה' שזיכה אותי לנסוע לציוני הצדיקים באוקראינה, אכתוב על קידוש ה' שהסתעף על ידי המחיצות המיוחדות נגד הסרטים בטיסות. בהזמנת הכרטיס בקשתי מקום ב"אזור ללא סרטים". והחברת טיסה השיבו שקבלו הבקשה ואשרו זאת. אבל סוכן הנסיעות אמר לי, שכדאי לדבר עם הרב א"ל שליט"א, מהתמיכה בטיסות ללא סרטים שע"י טוהר המחנה (05731-55613). שם המליצו לי לקחת מחיצה המסתירה את המסך הטמא. ואחרי ראותי שהמחיצות קלות מאד, הזמנתי ג' מחיצות. אולי אזכה לעוד יהודים בדרך.

במטוס אמרתי לאחראי שהזמנתי יא'ל"ס'. הגיב בתמימות מעושה: לא שמעתי על דבר כזה, אתה היחיד שמבקש וכו'. הבנתי את "העסק" והתיישבתי במקומי, והנה אני שומע שהשכן שלי מתלונן שהמסך מולו לא פועל. הגיע האחראי ואמר שהמסך הזה מכובה משום שביקשו אל"ס, אבל אם אתם מבקשים אני כבר מסדר את זה, ואכן הדליקו את המסך...

מיד הוצאתי את המחיצה וסדרתי אותה היטב. ואז שאלוני הסובבים על המחיצה המעניינת, ובס"ד אמרתי להם מלים כדרבנות. וראה פלא, הם התרגשו ופנו אלי בבקשה שאומר להם "שיעור תורה!" וה' עזר ושמעו דבורים נפלאים, ואכמ"ל.

בהלוך: היצר הכניס בלב פחד שהמחיצה משניאה אותנו, משמים סיבבו שאראה שהאמת ההיפך מזה. שכאשר חלקו את מגשי האוכל בהכשר הבד"ץ דעדתינו, ביקש אחד משכני עוד לחמניה והצוות ענו לו, שזה לא בתקן ואין שום לחמניה נוספת! מאחר ולא אכלתי את שלי שמחתי לתת לו. אחד הדיילים הבחין שאין לי לחמניה וחשב שכבר גמרתי, ושאלני, אולי הרב רוצה עוד לחמניה? עניתי בחיוב וקבלתי, ומסרתי למי שביקש קודם ונענה בסרוב.

ללמדך: שבאם טוענים שמתעורר ע"י המחיצה שנאת החרדים, אמור להם, אדרבא, זה מעורר כבוד ואהדה רבה!

והרגשתי את האהדה, לא רק ב"פרוטקציה" שנתנו לי לחמניה נוספת, אלא גם שא' מהצוות העביר לי "קוויטל" שאזכיר על ציון רבינו את שם בן משפחתו החולה. ועוד היו כל מיני הערכה וכבוד, כמגיע ליהודי, הנוהג כיהודי פשוטו כמשמעו.

בחזור: תיכף בעלייתי למטוס הוצאתי את המחיצה, תוך כדי הסבר לחרדים שאתי. הם הצטערו על שלהם אין מחיצה ועלולים להתגעל בשוגג מטומאת הסרטים ח"ו. אז צהלתי לבשרם שבאמתחתי עוד שתי מחיצות והן הספיקו עבור שלשת החרדים, לחצוץ בין הטהור לטמא. ואח"כ קנו ממני את המחיצות בכסף מלא להמשך דרכם לארה"ב. שמחים בזכות להיות מוסתרים בצל המחיצה הטהורה.

והחלק הכי מעניין בטיסה זו: ר'ב הדיילים' התפעל בכנות: "מה זה הפלסטיק הזה, קלפי?" (הסבירו לי שכוונתו שהמחיצה דומה לפרגוד שעושים אצלם בבחירות). ואני קישרתי דבריו לקלפי ביומא ששם המדובר בקלפי של הגרלה, והגבתי "אכן יש כאן קלפי ואנחנו הגרלנו!" הוא שאל לכוונתי, ואמרתי "הגרלנו את תכלית חיינו ואנחנו דוגלים בזה!" אחר כמה דקות חזר תוך שהוא מצווה לדייל שאיתו לכבד במיוחד את היושבים כאן.

בהמשך חיפש לדבר איתנו, ושאל בשלומנו ורכן על ברכיו (כפשוטו) לתפוס זווית מוצלחת כדי לדבר אתנו בגובה העיניים, והתכופף בכניעה מוחלטת, לשמוע היטב תשובות לשאלותיו וכו'.

בין הדברים עם ה"רב דיילים", השויינו את המחיצה לתפילין, שבתפילין היהודי מביע נאמנותו לקשר בינו לבין קונו, ומכריז עליו לזולתו, כך גם המחיצה מעידה ומכרזת, יהודים נאמנים לה' יושבים פה ומקדשים שם שמיים. ומאידך אם ח"ו המחיצה הזו חסרה, זה מעיד על חסרון ביראת שמים, כי פשוט שליהודי אסור לשבת מול כיעור.

ה'רב דייל' התעורר מדברינו והצהיר שאם לאו שעתה לילה, היה כבר מניח תפילין להביע נאמנותו לה', וגם ביקש מחיצה להראותה לרב של החברה, כדי שיסדר שיהיו מחיצות כאלו בכל מטוס, ואם יתלונן חרדי יתנו לו מחיצה ושלוש על ישראל.

והתברר שהוא באמת רציני, כי כשירדנו מהמטוס זכר לבקש להשאיר לו אחת המחיצות, תוך הבעת תודה וכו'. ואכן פנה להנהלת החברה. אבל הם העדיפו לעת עתה שלא לעודד דבר זה...

וכשדברתי עם הרא"ל מהתמיכה של הועד לטוהר המחנה, הסביר, שעד שלא תהיה דרישה רחבה ומקיפה של החרדים, כמו הדרישה לאוכל כשר, ואנשים לא יתביישו לאמר שזה מפריע להם, החברה לא יעודדו זאת.

והסביר עוד, שפרט להצלת המשתמש במחיצה ממכשול, מזכירה המחיצה ליושבים סביבו את איסור התורה לשבת מול כיעור הסרטים ומעוררת להיזהר וכו'.

יהודים יקרים חזקו ואמצו וקדשו שם שמים, שימרו על קדושת יהדותכם, ואל תתפתו לכל מיני בושות רעות, אלא דרשו לטוס בלי סרטים וכו' ועד שלא יסודר הדבר הצטיידו במחיצות, ויבוא גואל במהרה וישפיע רוח טהרה ומלאה הארץ דעה בב"א

.י.מ.ז. ירושלים עיה"ק ת"ו

בענין הזהירות מאיסור שעטנז

לכבוד מערכת העדה הע"י

בגליון פרשת ואתחנן כתבתם דברים נוקבים על הירידה הכאובה בעיקרי אמונת ישראל שהשמיע מרן הגאב"ד שליט"א: שהרי כבר הזהיר הרמב"ם שמי שנכשל באיסור שעטנז "יהרי הוא נוטה מן האמת" ונטיה זו היא הפקפוק והתהיה באמונת ישראל רח"ל המחלחלת ומחרבת את הנפש פנימה עכתדה"ק.

ויש לבאר דברי מרן הגאב"ד עפ"י משי"כ בזה"ק פרשת בלק (דף קצ"ח:): שאי אפשר לבוא לאמונה אלא ע"י אמת, ואמרו שם אמונה אתקריאת בשעתא דאתחרב בה אמת יעו"ש, ויש להוסיף עפ"יז להסביר דברי הריקנטי (בפרשת קדושים) שבת ב: יש שטן אחד

ממונה על הלובש כלאים ויש לו רשות להזיק, זה שט"ן ע"ץ, שעטנ"ז יעו"ש, ואיתא בספר המדות (אמת אות י"ג) ע"י אמת העולם נשמר מכל היזקות ע"כ, וא"כ מובן שע"י איסור שעטנ"ז הרי הוא נוטה מהאמת כנ"ל, ולכן יש לו להשטן רשות להזיק כמובא בריקנטי הנ"ל, ויש עוד להוסיף עפ"י המובא שאמונה הוא בחי תפילה כמ"ש (שמות י"ז) ויהי ידיו אמונה ותרגומו פרשין בצלו (עי' בספה"ק ליקו"מ ח"א סי' ז' וט"ז), ובזה יובן מש"כ עוד הריקנטי (שם): הלובש שעטנ"ז אפילו שעה אחת, אין תפלתו נשמעת ח"ו, הובא בפלא יועץ (סוף ערך לבישה), ובספר שלמי ציבור (מה"ר ישראל אלגאזי ז"ל) כתב: שבגדי שעטנ"ז מעכב את התפילה, אפילו הוא שוגג ע"כ, ולי הנ"ל מובן שפיר טעם הדברים ודוק" ות"ש בכל חותמי ברכה והצלחה וכט"ס ידידכם עוז א.ש. שישא, פעיה"ק ירושלים ת"ו

בענין דברי המלעזים

לכבוד המערכת, שלום רב.

הנה לא באתי בזה לקנטר בדברים, אבל השקט לא אוכל, כי איככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי, לאור הדברים שנכתבו בעלון 'שיחת השבועי' של המתכנים בתור חסידי חב"ד, אבל למעשה אין להם שום דמיון לתורת חב"ד ולשיטת רבותיהם כ"ק הרש"יב והרי"צ זצוק"ל נבג"מ.

והנה לא אכנס עכשיו לעצם הדברים שנכתבו בכתבה, שהם למעשה הודאה אחת גדולה בדיניהם וחוקיהם חוקי עכו"ם המרימים יד בתורת משה, שבדו מלבם במדינת המרידה במלכות שמים, חוקיהם של מינים ואפיקורסים שהכריזו מלחמה גלויה בה' ובמשיחו האמתי ובתורתו הק'.

עצם העובדא שבי'מדינת ישראל' לא מניחים 'היום' למיליוני ילדי ישראל לומר אפי' את המילים "שמע ישראל" וכו', ממש כמו ברוסיה במיטב שנותיה הקומוניסטית, שכידוע עליהם לחמו אדמו"רי חב"ד זי"ע, ואין להאריך בזה.

ולא די להם להמימסד הכפרני הזה, אלא שמחפשים כל עילה להצר את רגליהם של כל שותומ"צ, ובפרט לאלו שאין מכירים בהם ובחוקותיהם, ועליהם אמר והכריז דוד מלך ישראל "הלא משנאך ה' אשנא ובתקוממך אתקוטט, תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי", והבריסקער רב פסק "נעבעך אפיקורס, איז אויך אפיקורס", ואנו מתפללים ג' פעמים ביום "למינים וכו' אל תהי תקוה, וכל המינים כרגע יאבדו וכל אויבי עמך מהרה יכרתו, ומלכות זדון (זה) שנהפכה למינות עי' סוטה), מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו", וכידוע בכל תפילת י"ח אם אחד טעה אין מעבירין אותו, חוץ מזו כידוע, חישיי שמא מין הוא, ונפסק ברמב"ם ש"תפילה הזאת גדולה מכל דרכי בנ"א".

ובתפילה אנו מזכירים "אל תהי תקוה", וכן "מהרה יכרתו", הכוונה שלא תינתן להם דרך תשובה כמו שניתן לכל סוגי הפושעים, ואם היה הפשע להם, למשל, רק שגירשו אלפי יהודים מבתיהם ומקרקעות השטחים, אם זה בלבד היה הפשע שלהם, עוד היה להם דרך תשובה, אבל לכל אלו המינים ואפיקורסים ויודעים ריבונם ומתכוונים למרוד בו, עליהם אין לרחם, ואין לחפש עליו שום לימוד זכות, וכמ"ש "לא תחמול עליו ולא תכסה עליו" (ואין שונה הדין דמסית ומדיח אם הוא תינוק שנשבה) ואין לך מסיתים ומדיחים גדולים אלו, ואין לנו שום ערבות עליהם, ולכו"ע יינם יין נסך.

עכ"פ אין שום הצדקה לדגול עם "אהבת ישראל" במקום שהמצוה היא ההיפוך לשנאותם, ודבר זה ראו עין בעין, שכל אלו שחיפשו לעמוד לצד הציונים, ולחפש עליהם זכויות, כדוגמת המזרחי, כמה אחוזים נשארים מדורותיהם נשארו באידישקייט שלהם, וכמו"כ אלו המכנים עצמם חב"ד שלצערנו אין בין חב"ד ולהם ולא כלום, כי מי שמעיין באגרות הרש"ב והרי"ץ זי"ע יראה שנאתם הגדולה לכל המימסד הזה, ואף פעם לא ניסו לחפש עליהם זכויות, אלא אדרבה ואדרבה, הם כינו אותם בכל לשונות גנאי, הן להם והן "למתחברים עמהם" (קרי למתכנים חב"ד דהיום) וגם למלמדי זכות עליהם. וכבר אמר הכתוב "מצדיק רשע ומרשיע צדיק תועבת ה' גם שניהם".

ועל של עתה באתי, שכתבו בעלה הנידף 'שיחת השבועי', שלא טוב עשו הקומץ שהלכו עם אלימות וכו', קודם כל הם

מתעלמים שמדובר בהפגנה של למעלה מעשרת אלפי אנשים שבאו והפגינו בלילה, ומאות אנשים שהתיישבו על הכביש מס' 1, והיי זה מחזה הוד נורא לראות אנשים המוכנים למסור נפשם בעד נפש אחת מישראל, זוהי "אהבת ישראל אמיתית", ועל זה ההפגנה אתם קוראים ש'מוגונים על פושעים', כאילו שיש חשד כלשהו שהמשטרה וכל ציר הרשע הגורמים בדבר, יש איזו הצדקה בחשד ועלילת הדם שטפלו על אם מסורה, וכך התבטא הגאון הגרמ"ד סאלאווייציק שליט"א: "מה הפלא שבכל הדורות האמינו הגויים בעלילת דם שטפלו על ישראל, אם היום ישנם יהודים שמאמינים לאותם הדברים שמעלילים עלילות על אנשים כשרים מישראל"....

הרי אפי' אם מדובר בפושע אמיתי, הרי ג"כ לא הם האפוטרופסים לשפוט אותו, כל זמן לא קבלו רשות מבי"ד בישראל, הלא יש דיין בישראל. ובדין התורה יש ג"כ כל סוגי עונשים לכל סוגי פושעים, ובדרכים שהטביע מלך העולם, ויש ג"כ גדולי תורה שיודעים איך לשפוט בני אדם וכו', ומלבד זאת הרי אף אחד לא מגונן על פושעים אמיתיים, למרות שגם אז יש מצות פדיון שבויים, אבל כ"ש וכ"ש שכ"א יודע במה המדובר, ודמו נרתח על מה שעוללים לבת ישראל כשרה וצנועה, אז האם לא נעשה כל שלאל ידינו לעשות להציל האשה מידי עושקי, ובלי חישובים מה יחשוב ההוא או אלמוני. האם כשמדובר בענין הקרוב ללבכם כדוגמת עקירת השטחים, האם גם אז אתם אומרים שלא להפגין וכו', אדרבה, אז נתתם גיבוי לכל המפגינים ומבעירי הכבישים ורבו מאד צעקותיכם וכו', אכן זה אתם יודעים ש"ישראל אע"פ שחטא ישראל הוא", אבל את זה שכחתם ש"ישראל אע"פ שלא חטא ג"כ ישראל הוא".

ואי"ת שהדסה עושים אי"ז בחוק, גם מנגלה פעל ע"פ חוקי נירנברג, וא"כ זה שהדסה מבצע יום יומית ניתוחים על אנשים חיים (שמוחם אינו מתפקד), ומוציאים איברים אפי' ברשות, האם בזה אינם רוצחים שפלים לעיני השמש, וכך בכל מעשי הניסויים.

והאם זה שנתנו גיבוי לענות אשה כשרה בישראל במצב מיוחד בעינויים קשים ומרים, שכל השומע מה שעבר עליי זה מקומם אותו לגמרי, וכי"ז נעשה ע"י אנשים שמזרע ישראל יצאו, רבש"ע! איך אפי' כ"כ לענות יהודי, בלי לקחת בחשבון במה שעלול להסתיים במצבה המיוחד, ואם לא די בזה שרואים שאין שום חומר נגדה, הם עושים כל טצדקי לעשות כל מה שבידם הרשעה כדי לא לצאת מנוצחים מהפרשה הזאת, ולא באתי לתקן אתכם, רק משיח יתקן את העולם, אבל שלפחות תדעו שהמהלך אותו עברתם בארבעים שנים האחרונות, הוא מהפך דרסטי עמוק עמוק.

אנחנו נשארו כמאז, עם אותה התורה, נשארו יהודים כמו בסיני, ממילא אל לכם להטיף לנו מוסר, כי עדיין יש לנו את המחנכים והרבנים, והספרים הישנים, והתורה שקיבלנו מסיני נשארה אותה תורה, ולא נתחלפה ח"ו כפי רוח הזמן, ובזה נצא ידי חובת מחאה על המצדיקים וקרובים לרשעים ופושעים, ואנו בתפילה שכל המינים כרגע יאבדו וכל אויבי עמך מהרה יכרתו, ומלכות זדון מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם במהרה בימינו, ברוך אתה ה' שובר אויבים ומכניע מינים וזדים אמן ואמן כן יהי רצון, במהרה דידן ובהגלות כבוד מלכינו, ויקוים הכתוב "וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק".

ק.ש.

לידיעת שולחי המכתבים, נא להשאיר מס' טל' זמין לבירורים במקרה הצורך. בלא"ה המכתבים אינם מתפרסמים. המערכת.

כבוד עיתון העדה שלום וברכה
הנני לעורר כי לרגל גליון 1500 שמתקרב ובא, מהראוי שהגליון יהיה חגיגי ומפואר.
כי עיתון אשר מעלה ללא מורא את דעת תורה של היהדות החרדית, מהראוי שיחגגו גם ההיסטוריה של העיתון, מערכוטט, ימי זכרון, תולדות הישוב, דעת תורה וכו'
המעורר
בברכה מרובה, ש.פ.

נרשמו לנישואין

שמעון בן ר' מרדכי לייב גלבשטיין רווק ב"ב זיסל בת ר' ישראל רבינוביץ רווקה י"ם יואל בן ר' פסח דב לב רווק פתח תקוה תמר בת ר' דוד יצחק פלג רווקה קרית יערים אברהם משה צבי בן ר' חיים יוסף דוד וינברג רווק י"ם רבקה בת ר' עקיבא מרדכי הוניג רווקה ביתר יצחק שמעון בן ר' אליהו לרדו רווק י"ם מרב בת ר' שלמה ביטון רווקה י"ם משה מרדכי בן בן ר' שלום חיים בלעדי רווק ב"ש נחמה רחל בת ר' ראובן נתן נטע בלעדי רווקה ק. גת לוי יצחק בן ר' נחמן גרוסמן רווק י"ם חיה פעשא בת ר' אהרן ניסן בורשטיין רווקה ביתר אליהו ישראל בן ר' מרדכי שמחה בלאנק רווק י"ם ורד בת ר' יוסף מכלוף רווקה בית שקמה יחיאל בן ר' רחמים טויטו רווק ב"ש אילנה בת ר' דוד עמוס רווקה י"ם יבגני בן ר' אלכסנדר דונצ'ינקו רווק י"ם רחל ברכה בת ר' אלכסנדר אייזנשטט רווקה י"ם שמעון בן ר' יעקב מנחם זינגר רווק י"ם חיה בת ר' אליעזר רוב רווקה י"ם רפאל דוד בן ר' חנניא יו"ט ליפא נאה רווק י"ם חוה פייגא פרידא חי בת ר' לייב קויפמן רווקה אנגליה בן ציון בן ר' יצחק זאב ברגמן רווק י"ם באשע שולמית בת ר' משה וולס רווקה י"ם מנחם מנדל בן ר' פסח גפנר רווק ב"ש חיה טויבא נחמה בת ר' נחום לדרמן רווקה י"ם חיים עוזר בן ר' שמואל לינטוב רווק י"ם גיטל בת ר' אברהם אבא סיאטיסקי רווקה י"ם אברהם יצחק דב בן ר' ישראל יוסף יעקובוביץ רווק ב"ב בלה רוחמה בת ר' גבריאל פרלוב רווקה י"ם אליהו בן ר' דוד ארגנא עובדיה רווק פתח תקוה אירוס מרים בת ר' שלום סמן טוב רווקה י"ם דוד נחום בן ר' יצחק אורי כהן רווק ב"ב הילה דניאלה בת ר' ניסן ישראלי רווקה רמלה נהוראי בן ר' אברהם סלמה רווק ב"ב יעל בת ר' גבריאל מקסימוב רווקה י"ם אלחנן נסים בן ר' רפאל אביטן רווק י"ם יהודית בת ר' דוד אביטן רווקה י"ם ברוך בן ר' חי ירשרד ויקטור קטורזה רווק י"ם אודליה בת ר' אוריאל לויאב רווקה נתניה עזרי אריה בן ר' אהרן צדוק רווק ב"ש שרה בת ר' פסח הלפרט רווקה ארה"ב דוד זליג בן ר' יששכר בעריש פרוש גליקמן רווק י"ם פייגא ברכה בת ר' יצחק חיים קלזנר רווקה י"ם יוסף חיים בן ר' דוד גבריאל רווק י"ם צפורה בת ר' ירמיהו אליסים כהן רווקה אשקלון דוד אדמונד בן ר' יעקב בובלי רווק צרפת מלכה בת ר' יוסף קריאף רווקה צרפת אליהו בן ר' משה דרבקין רווק ב"ב לאה בת ר' קלמן אריה ליב גרבז רווקה י"ם יהושע צבי בן ר' שמואל סימן טוב רווק י"ם חנה בת ר' יצחק כהן רווקה י"ם אלי חיים בן ר' יעקב חדד רווק צרפת רבקה בת ר' שלמה ג'אן בנטולילא רווקה צרפת ישראל מאיר בן ר' שמעון אלמקייס רווק ב"ב הודיה בת ר' יחיאל עזריאל רווקה י"ם שלום בן ר' צבי גודמן רווק י"ם רחל בת ר' אשר נדלר רווקה ארה"ב אברהם בן ר' בנימין טולידנו רווק י"ם עליזה בת ר' מיכאל פדידה רווקה י"ם נאור בן ר' בנימין נפתלי בליברג רווק נתניה לילך בת ר' דוד דקל רווקה י"ם ברוך חיים בן ר' גירא אלוני רווק י"ם שרה בת ר' אלכסנדר רויטנברג רווקה י"ם עמנואל בן ר' יואל קרוזיק רווק צרפת לבנה בת ר' אברהם תורגמן רווקה צרפת יעקב ישראל בן ר' מנחם מנדל מאיר רווק י"ם יהודית בת ר' ישעיהו פישר רווקה ביתר אהרן בן ר' משה ורשנר רווק מודיעין חוה בת ר' נפתלי ליברמן רווקה י"ם יחזקאל בן ר' דוד שולביץ רווק י"ם לאה בת ר' שמואל זלמן הירש רווקה י"ם עמנואל בן ר' שמחה אפללו רווק צרפת אתי בת ר' ברוך אזולאי רווקה צרפת רפאל ברוך בן ר' שלום ביטאן רווק י"ם רחל ברכה בת ר' שלום משה טולידאנו רווקה י"ם יואל בן ר' חיים פרץ קרמר רווק י"ם יהודית בלימא בת ר' יעקב יאקאב רווקה י"ם אלון בן ר' שמואל אומידי רווק י"ם לירז אדל בת ר' ניסן סיון רווקה מושב אוהד משה בן ר' שמעון צבי הלל רווק תפרח שולמית בת ר' חנוך לרנר רווקה י"ם מרדכי חיים בן ר' דוד שלום בר חנין רווק י"ם רות בת ר' יוסף חיים שעזי רווקה י"ם אברהם בן ר' דניאל אביבי רווק ב"ש מיכל אליה בת ר' אפרים שמש רווקה ב"ש ישראל חי בן ר' מרדכי סלם רווק צרפת אלישבע חיה בת ר' רפאל אברהמוף רווקה צרפת אליהו מאיר בן ר' יצחק מנחם כהן רווק מודיעין אילה בת ר' מרדכי יעקב קאופמן רווקה י"ם

מטה הפעולה להצלת מירון

טלפקס: 02-628-1952

עש"ק עקב, מנ"א תשס"ט

בס"ד

לשאלת רבים

א. עקב קילוי הטיח בגג ובקירות במערת הרשב"י זיע"א, התירו מרנן שליט"א, לטייח ולצבוע מחדש, וכן להחליף את השיש הישן והאכול, אך לא את הריצוף ולא לנוגע בציון עצמו.

ב. סוכם שהעבודה תחל אחרי החגים בתחילת החורף, שאז אין עומס אנשים במקום והדבר לא יפריע למתפללים.

ג. גורמים אינטרסנטיים החליטו שלא להמתין, והחלו את העבודה ביום ה' אב כאשר אלפים רבים פוקדים את הציון, ורק אחרי מחאה מאתנו, פסקו את עבודתם.

ד. העמדתו משגיח צמוד, הן על מנת שלא תחרוג העבודה ממה שהותר, והן שתעשה באופן שלא תפריע למתפללים.

ה. מאחר והגיעו תלונות על התנהגות בלתי הולמת של השומרים במקום, בקשתינו מכל היודע על שומר מסויים שאינו נוהג כשורה, להודיע לנו בטל' הנ"ל, ובעז"ה נטפל בענין בהקדם.

קרית הרמ"א

שיכון ויזמות בע"מ

ט"ו מנ"א תשס"ט

הודעה משמחת

הננו לבשר לציבור אנ"ש ירו"ש

המעוניינים בדירות אחרונות

שאנו מקווים בס"ד לכנות בתקופה הקרובה בתוככי קריתנו המעטירה, דירות מרווחות במיוחד ומתוכננות בצורה נפלאה.

מיקום הבנינים ברח' נהר הירדן 22
וברח' ר' יהושע 5

לפרטים נוספים וכחירת דירה תחל אי"ה מיום ראשון פרשת ראה בימים א-ה בין השעות 12:00-2:00 בצהריים. בשעות אחרות יש לתאם מראש בטל. 057-3112333 במשרדנו רח' שמאל הנביא 54 דירה 1 ירושלים משפחת יוזשעף

דירת נופש גדולה מרווחת וממוזגת בצפת

קרובה מאד למקום הנופש של כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א לבין הזמנים, לשבתות ולימים, למשפחות וכו'

לפרטים: 05041-02388

תפארת בארדיטשוב וסביבותיה

ע"ש רבוה"ק רבי אליעזר ליבער הגדול מבארדיטשוב – מייסד העיר

וסניגורין של ישראל בעל ה"קדושת לוי"

רבי לוי יצחק בן הגה"ק רבי מאיר מהוסאקוב, והצדקנית שרה שאשה זצוקלה"ה

בנשיאות הרה"ג רבי יעקב יוסף ווירצבערגער שליט"א

י"ג מנחם אב תשס"ט, פה בארדיטשעוו יצ"ו

קול קורא וזעקה מברדיטשוב

לאור המצב השורר כעת, של הרס וחורבן בבניית בתים והנחת תשתיות בבית החיים העתיק בבארדיטשוב, וזריקת אבנים לעבר בית הכנסת ע"י שונאי ישראל, אנו יהודי בארדיטשוב הרשומים מטה, קוראים לכל קהילות הקודש די בכל אתר ואתר

להשמיע, לזעוק ולהזעיק, בכל מקום שאפשר

שהמצב הזה ייפסק לאלתר

שם ומשפחה

מס. טלפון

- ה"ה ר' יצחק בן ר' יוסף ווייסמן (גבאי של הביהכנ"ס)
- ה"ה צבי בן ר' מאיר דראגלין (גרישע יפה, שומר הציון)
- ה"ה משה בן ר' אהרן וויינשלבויים
- ה"ה זעליג בן ר' מרדכי ווייז וועפריק
- ה"ה שמחה יצחק (איסקא) בן ר' אוסמנוביץ
- ה"ה משה בן ר' מרדכי שעכטמאן
- ה"ה אברהם בן ר' פסח טאמנארגעצקי (חזן שחרית בימות השבוע)
- ה"ה ברוך בוטמאן בן ר' ישראל (מחזיק מפתחות הביהמ"ד)
- ה"ה דוד בן ר' יצחק סופר (נז"נ להגה"ק רבי שמעון סופר זצ"ל אב"ד קראקא)
- ה"ה גאנדי בן ר' בנימין גליצקי
- ה"ה סאשע משה בן ר' אברהם פישל פישמאן (אחיו של רבי לוי יצחק הי"ו)
- ה"ה דוד ב"ר חיים (מהביהכנ"ס)
- ה"ה משה בן ר' עוזר ציציניצקי (כעת אצל בנו הי"ו באודסה)
- ה"ה עקיבא בן ר' וועלוול טורעץ
- ה"ה אהרן ב"ר משה זילבערגעץ (שומר הציון לשעבר)
- ה"ה משה בן ר' אהרן זילכועץ
- ה"ה אלעקס בן ר' דוד פרענקל (תמיד שגור בפיו: מען דארף דאנקען ג-ט אז סאיז נאך דא איד אויף דער וועלט)
- ה"ה ברוון בן ר' שמעון אליעזר
- ה"ה לוי יצחק פישמאן (מקסים)
- ה"ה ווייזער
- ה"ה אלכסנדר בן ר' דוד (משגיח במטבח)
- ה"ה אלכסנדר סאשע
- ה"ה חיים בן ר' אהרן

וזכות רבותינו הקדושים רבי אליעזר ליבער הגדול זי"ע מייסד העיר, וסניגורין של ישראל רבי לוי יצחק זי"ע ה"קדושת לוי", ושאר קדושי עליון הטמונים והספונים במקום, ישפיעו על בני עוולה להפסיק זממם וייענשו מן השמים.

בקשת מחילה עולמית!

מקובל מצדיקי בית ריזשין זי"ע כי עצם הזכרת שם העיר בארדיטשעוו מעוררת ישועה ורחמים, בזכות סניגורין של ישראל, ה"קדושת לוי" זי"ע

על כן לאחר שבאו זדים וחיללו את קדושת בית העלמין ופגעו בשוכני עפר ועודם ממשיכים במעשי הזוועה של החילול וכדי שלא יהי חלילה חרון אף על העיר ועל היהודים

נקדא כל הקהל הקדוש די בכל אתר ואתר להעתי' יחדיו בבקשת מחילה עולמית

בקריאת פרקי התהלים

(קלו) על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו (כ) יענך ה' ביום צרה (עט) אלוקים באו גויים בנחלתך

לקבל על עצמינו עול מלכות שמים, ולבקש מהשי"ת שירחם על שוכני עפר בבארדיטשעוו, על יהודי העיר, ועל עם ישראל בכל מקומות מושבותיהם, ויחון אותנו לפליטת עולמים, אכי"ר

תפארת ברדיטשוב וסביבותיה

הוועד להצלת בית העלמין

הרב מאיר יחיאל קנאבלאך
חבר ההנהלה - ניו יארק

הרב שמעון יצחק גרוין
חבר ההנהלה - ארה"ק